

แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551

ปริญญาณพนธ์
ของ
สุติมา เมืองจันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2553

แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุติมา เมืองจันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กุมภาพันธ์ 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551

บทคัดย่อ

ของ

ฐิติมา เมืองจันทร์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

กุมภาพันธ์ 2553

จิตติมา เมืองจันทร์. (2553). แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา

2551. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษา และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักกีฬาจำนวน 300 คน โดยแบ่งเป็นนักกีฬาเพศชายจำนวน 167 คน และเพศหญิงจำนวน 133 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีจำนวนทั้งหมด 24 ข้อคำถาม ซึ่งถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา 4 ด้าน ด้านละ 6 ข้อ คือ 1) ด้านความรักความถนัดและความสนใจ 2) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง 3) ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน และ 4) ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม มีค่าความเชื่อมั่น 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า

1. โดยรวม นักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.67) อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.84) ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.80) และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.75) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

2. นักกีฬาชายและหญิงโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 4.32$ และ 4.25 , S.D. = 0.67 และ 0.67) อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.81$ และ 3.95 , S.D. = 0.90 และ 0.76) ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน ($\bar{X} = 3.98$ และ 4.00 , S.D. = 0.83 และ 0.77) และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ($\bar{X} = 4.02$ และ 4.08 , S.D. = 0.77 และ 0.73) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

3. นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ดังนี้

3.1 นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.68) อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.85) ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.80) และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.76) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

3.2 นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.65) และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.75) อยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.84) และด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.80) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก

4. ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 พบว่า นักกีฬาชายกับหญิง และนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 กับ 4 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ไม่แตกต่างกัน

MOTIVATION FOR PLAYING ATHLETICS OF SPORTS SCHOOL ATHLETES
IN ACADEMIC YEAR 2008

AN ABSTRACT
BY
THITIMA MUANGJAN

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
February 2010

Thitima Muangjan. (2010). *Motivation for Playing Athletics of Sports School Athletes In Academic Year 2008*. Master's thesis. M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinvirot University. Advisor Committee: Dr. Pimpa Moungsirithum, Assitant Professor Jiamsak Panitchaikul.

This research was aimed to study the motivation for playing athletics of sports school athletes in academic year 2008. The subjects were 300 athletes, 167 males and 133 females, were stratified random sampling to take part in the study. The instrument for data collection was the 5 level of rating scale type questionnaire developed and consisted of 24 items under 4 aspects of motivation which included 1) Love and interest (6 items) 2) Concerned person (6 items) 3) Job and studying promotion (6 items) and 4) Reputation and belonging to the society (6 items) with reliability value of .93. The data were analyzed in terms of frequency, percentage, mean, standard deviation, one way analysis of variance and t-test. The result revealed that:

1. Sports school athletes in academic year 2008 were respectively motivated for playing athletics in the aspect of Love and Interest motivation ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.67) at the highest level. In the aspects of Concerned person ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.84), Job and studying promotion ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.80), and Reputation and belonging to the society ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.75) motivation were at the high level.

2. Male and female athletes of sports school in academic year 2008 were respectively motivated for playing athletics in the aspect of Love and Interest motivation ($\bar{X} = 4.32$ and 4.25, S.D. = 0.67 and 0.67) at the highest level. In the aspects of Concerned person ($\bar{X} = 3.81$ and 3.95, S.D. = 0.90 and 0.76), Job and studying promotion ($\bar{X} = 3.98$ and 4.00, S.D. = 0.83 and 0.77), and Reputation and belonging to the society ($\bar{X} = 4.02$ and 4.08, S.D. = 0.77 and 0.73) motivation were at the high level.

3. The athletes who study at the level 3rd and 4th in sports school in academic year 2008 were as:

3.1 The level 3rd athletes had motivated for playing athletics in the aspect of Love and interest motivation ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.68) at the highest level. In the aspects of Concerned person ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.85), Job and studying promotion ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.80), and Reputation and belonging to the society ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.76) motivation were at the high level.

3.2 The level 4th athletes had motivated for playing athletics in the aspect of Love and interest ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.65) and Reputation and belonging to the society motivation ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.75) at the highest level. In the aspects of Concerned person ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.84), and Job and studying promotion ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.80) motivation were at the high level.

4. In conclusion, the motivations for playing athletics of sports school athletes in academic year 2008 were no significant difference between of gender and class levels.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551

ของ

จิตติมา เมืองจันทร์

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม)

(อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์ ธัญประจันบาน)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

(อาจารย์ ดร.พิมพ์ ม่วงศิริธรรม)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์ได้ด้วยการได้รับความอนุเคราะห์ช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.พิมพา ม่วงศิริธรรม และผู้ช่วยศาสตราจารย์เจียมศักดิ์ พานิชชัยกุล คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูงไว้ในโอกาสนี้ และขอขอบพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปชัย สุวรรณธาดา อาจารย์ ดร.พัชรศักดิ์ ธีญประจันบาน กรรมการสอบปากเปล่าที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อปรับปรุงเนื้อหาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ อาจารย์เดชศักดิ์ จันทรสวัสดิ์ อาจารย์ ดร.ไวพจน์ จันทรเสม และอาจารย์อัศรา ประเสริฐสิน ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย รวมทั้งให้คำแนะนำ แก้ไขและปรับปรุงเครื่องมือ ทำให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาพลศึกษาทุกท่านที่ให้ความเอื้อเฟื้อช่วยเหลือในการศึกษา รวมทั้งอาจารย์ผู้สอนที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาจนผู้วิจัยมีความรู้เพิ่มพูนมากยิ่งขึ้น ตลอดจนคณาจารย์และบุคลากรของคณะพลศึกษา และบุคลากรของบัณฑิตวิทยาลัยทุกๆ คนที่ให้ความช่วยเหลือในการศึกษาและทำให้การดำเนินการวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อคำแปลง และคุณแม่สำเริง เมืองจันทร์ ผู้ให้กำเนิดและได้เลี้ยงดูจนเติบโต รวมทั้งอบรมสั่งสอนและสนับสนุนผู้วิจัยมาโดยตลอด

ประโยชน์หรือคุณค่าและความดีงามประการใดจากปริญญานิพนธ์นี้ อันพึงมีแก่ผู้อ่านและผู้สนใจทั่วไป ผู้วิจัยขอน้อมนำมาเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

จิตติมา เมืองจันทร์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	6
ความสำคัญของแรงจูงใจ.....	8
ทฤษฎีแรงจูงใจ.....	9
แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา.....	14
แรงจูงใจกับการฝึกซ้อม.....	15
แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา.....	16
ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกีฬา.....	18
ประวัติกรีฑาเริ่มแรก.....	18
ประวัติกรีฑาในประเทศไทย.....	21
ประวัติโรงเรียนกีฬา.....	24
ชนิดกีฬาที่เปิดสอน.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
งานวิจัยต่างประเทศ.....	26
งานวิจัยในประเทศ.....	29

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	34
การกำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง	34
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	35
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	37
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	62
บทย่อ.....	62
สรุปผลการวิจัย.....	63
อภิปรายผล.....	65
ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย.....	68
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป.....	69
บรรณานุกรม.....	70
ภาคผนวก.....	73
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม.....	74
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	80
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	35
2 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	39
3 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา ของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรัก ความถนัด และ ความสนใจ (N = 300).....	40
4 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (N =300).....	41
5 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจของแบบสอบถาม เกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน (N =300).....	42
6 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 แรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและสังคม (N=300).....	43
7 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจของนักกรีฑา เพศชายในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (N = 167).....	44
8 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของแรงจูงใจของ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจของนักกรีฑาเพศชายในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (N = 167).....	45
9 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาเพศ ชายในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน (N = 167).....	46
10 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑา เพศชายในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม (N = 167).....	47

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
11	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาเพศหญิงในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (N = 133).....	48
12	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาเพศหญิงในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (N = 133).....	49
13	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาเพศหญิงในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน (N=133).....	50
14	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาเพศหญิงในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม (N =133).....	51
15	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 ในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (N = 188).....	52
16	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 ในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (N = 188).....	53
17	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 ในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 แรงจูงใจ ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน (N=188).....	54
18	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 ในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 แรงจูงใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและสังคม (N = 188).....	55
19	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 ในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ (N = 112).....	56

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
20	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 ในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (N = 112).....	57
21	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 ในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 แรงจูงใจ ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน (N = 112).....	58
22	ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับระดับแรงจูงใจของนักกรีฑาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 ในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 แรงจูงใจ ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและสังคม (N = 112).....	59
23	ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงานและ ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ระหว่างนักกีฬาชายและหญิง (N = 300).....	60
24	ตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ระหว่างนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 (N = 300).....	61

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow).....	11

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐบาลตระหนักถึงความสำคัญของการกีฬา ต่อการพัฒนาคุณภาพของประชากรในประเทศ จึงมีนโยบายที่จะส่งเสริมการกีฬาอย่างกว้างขวางทั่วถึง เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิต และพัฒนามาตรฐานการกีฬา ให้มีขีดความสามารถในการเข้าร่วมการแข่งขันกับนานาชาติได้ จากแนวทางการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศมุ่งหวังที่จะส่งเสริม และพัฒนานักกีฬาให้มีความเชี่ยวชาญเป็นเลิศในกีฬาที่สำคัญบางประเภท และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ครบทุกด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรม และจริยธรรม ที่จะส่งเสริมการเป็นนักกีฬาที่ดี การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพนั้น นอกจากส่งเสริมในด้านการศึกษาให้มีความรู้ ความคิด ทักษะ ความเข้าใจสังคม รู้จักชีวิต รู้จักตนเอง แล้วนำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการศึกษามาใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขแล้วนั้น ดังนั้นการพัฒนาด้านกีฬาในสถานศึกษาจึงเป็น มาตรการที่สำคัญยิ่งต่อการพัฒนาเยาวชน ให้มีคุณภาพได้เช่นกัน ทั้งในด้านสุขภาพ ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้า ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการปกครอง นอกจากนี้การกีฬายังช่วยให้เกิดความรัก ความสามัคคี ช่วยสร้างชื่อเสียงเกียรติยศให้แก่ประเทศชาติ และยังเป็นสื่อกลางในการสร้างความสัมพันธ์ไมตรีระหว่างหน่วยงาน สถาบัน และระหว่างประเทศอีกด้วย กระทรวงศึกษาธิการตระหนักและเห็นความสำคัญทางด้านกีฬาจึงได้ประกาศจัดตั้งโรงเรียนกีฬาแห่งแรกในปี พ.ศ.2534 เรียกว่าโรงเรียนเต็มรูปแบบ คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี และต่อมาได้จัดตั้งโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดขึ้นเพื่อนำร่อง คือ โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง ตามลำดับ ปัจจุบันจึงมีโรงเรียนกีฬาทั้งหมด 10 แห่ง มีวัตถุประสงค์หลักร่วมกันคือ พัฒนากีฬาและพัฒนาชุมชน (โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี. 2544: 37) และในปี พ.ศ. 2548 ได้จัดตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง เป็นแห่งสุดท้าย ปัจจุบันจึงมีโรงเรียนกีฬาทั้งหมด 11 แห่ง (แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ)

ในโรงเรียนกีฬาแต่ละแห่งล้วนแต่มีการส่งเสริมเยาวชนในกีฬาแต่ละประเภทอย่างหลากหลาย โดยมีจุดมุ่งหมายในการส่งเสริมและพัฒนาเยาวชนให้ไปสู่ความสามารถที่เป็นเลิศ ไม่ว่าจะเป็นกีฬาประเภททีม เช่น บาสเกตบอล วอลเลย์บอล ฟุตบอล เป็นต้น หรือกีฬาประเภทบุคคล เช่น เทนนิส แบดมินตัน ยูโด เป็นต้น โดยการสนับสนุนและส่งเสริมชนิดกีฬาให้สอดคล้องกับการแข่งขันระดับชาติ

จากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์และพูดคุยกับนักกรีฑาที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและนักกรีฑาโรงเรียนกีฬา แต่ละคนให้ความเห็นในการเข้ามาเรียนในโรงเรียนกีฬา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นเหมือนๆ กันว่า การที่ต้องมาเรียนในโรงเรียนกีฬา เพราะว่ามีความรักในกีฬาและมีความสนใจ ทั้งครูอาจารย์และพ่อแม่ให้การสนับสนุน การสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนที่ทำให้มีความต้องการที่จะเรียนรู้ทักษะทางการกีฬามากๆ และพัฒนาตนเองไปสู่ความเป็นเลิศและสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเองและวงศ์ตระกูล และพยายามฝึกกับโค้ชจนเกิดการเรียนรู้เกิดแรงจูงใจขึ้นจึงอยากที่จะเข้ามาเรียนในโรงเรียนกีฬาเพื่อพัฒนาตนเองนั่นเอง

เป็นที่น่าแปลกใจว่ามีเยาวชนหลายคนทั้งชายและหญิงให้ความสนใจสมัครเข้ามาฝึกฝนเพื่อเป็นนักกรีฑา ทั้งๆ ที่ทราบดีถึงความลำบากของการฝึก ทำให้ผู้วิจัยซึ่งมีประสบการณ์ในการเล่น มีความสนใจที่จะศึกษาแรงจูงใจต่างๆ ที่จูงใจให้นักเรียนเลือกฝึกกีฬาประเภทนี้จนเป็นนักกรีฑาของโรงเรียนกีฬาในปัจจุบัน เพื่อจะได้นำผลของการศึกษาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิจัย และพัฒนานักกรีฑาทั้งชายและหญิง เพื่อให้เกิดศักยภาพ ประสิทธิภาพในการฝึกซ้อมและแข่งขันยิ่งขึ้น และส่งเสริมให้เกิดความเป็นเลิศต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา จำแนกตามเพศ และช่วงชั้นทางการศึกษา

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ทำให้ทราบแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ซึ่งจะเป็นแนวทางแก่สถาบันที่ส่งเสริมกรีฑา ผู้ฝึกสอน ครูพลศึกษา ตลอดจนบุคคลที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษาค้นคว้าไปใช้ในการพัฒนาและส่งเสริมการเล่นกรีฑาสำหรับเยาวชนและบุคคลทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬา 11 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครราชสีมา โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2551 เป็นนักกีฬากีฬาทั้งหมด จำนวน 796 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 445 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 351 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬาทั้ง 11 แห่ง ประจำปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้มาจากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. อ้างอิงจาก พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาทั้งหมด จำนวน 300 คน โดยแบ่งเป็นนักกีฬาเพศชาย จำนวน 167 คน และนักกีฬาเพศหญิง จำนวน 133 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น

1.1 เพศ

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ช่วงชั้นทางการศึกษา

1.2.1 ช่วงชั้นที่ 3

1.2.2 ช่วงชั้นที่ 4

2. ตัวแปรตาม คือ แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 แบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

2.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

2.3 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน

2.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักกรีฑา** หมายถึง นักเรียนในโรงเรียนกีฬาทั้ง 11 แห่ง ที่ทำการฝึกซ้อมและเป็นตัวแทนของสถาบันเข้าร่วมการแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ

2. **โรงเรียนกีฬา** หมายถึง โรงเรียนกีฬาที่อยู่ในสังกัดสถาบันการพลศึกษาและนันทนาการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งหมด 11 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬารัฐบาล กรุงเทพมหานคร โรงเรียนกีฬารัฐบาล จังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬารัฐบาล จังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬารัฐบาล จังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬารัฐบาล จังหวัดนครราชสีมา โรงเรียนกีฬารัฐบาล จังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬารัฐบาล จังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬารัฐบาล ลำปาง โรงเรียนกีฬารัฐบาล ยะลา โรงเรียนกีฬารัฐบาล สุพรรณบุรี และโรงเรียนกีฬารัฐบาล ชลบุรี

3. **แรงจูงใจในการเล่นกรีฑา** หมายถึง ปัจจัยหรือสภาวะใดๆก็ตามที่มีผลต่อการกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความมานะพยายาม ความเชื่อมั่น ความกระตือรือร้น ทำให้บุคคลกระทำการสิ่งหนึ่งสิ่งใด หรือแสดงพฤติกรรมออกมา โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 4 ด้าน คือ

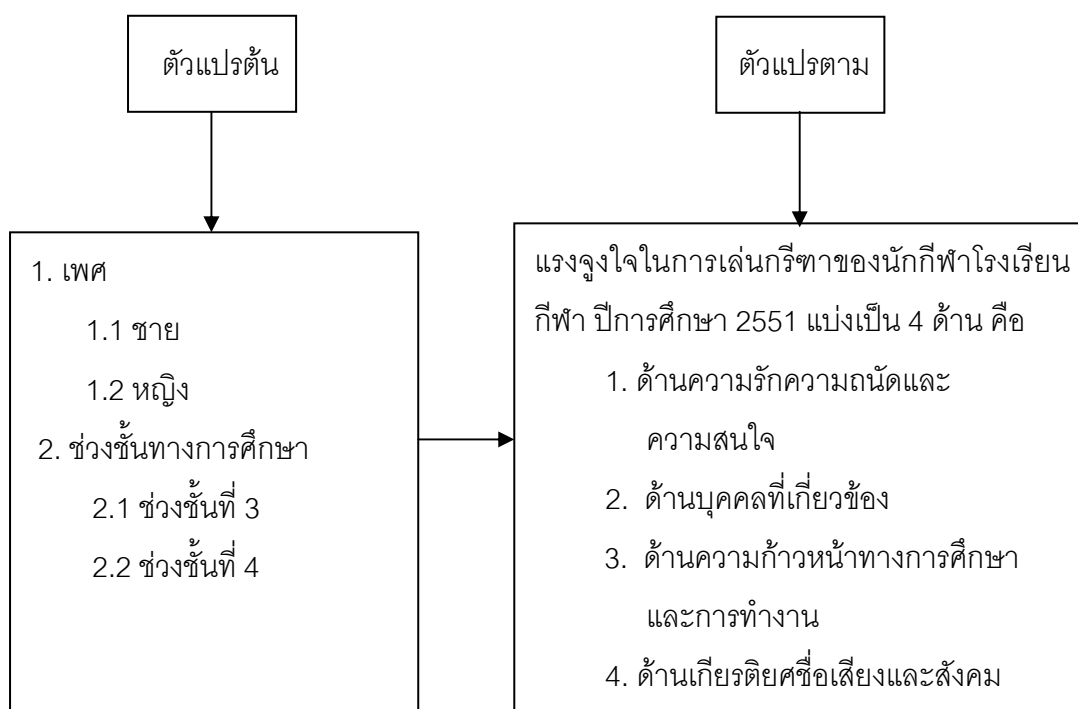
3.1 **ด้านความรักความถนัดและความสนใจ** หมายถึง การมีความรัก ความชื่นชอบและความสนใจในการเรียนรู้เกี่ยวกับกรีฑา ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ และได้เข้าร่วมการแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ

3.2 **ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง** หมายถึง การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว ญาติมิตร และคนใกล้ชิด หรือได้รับการชักชวนจากครูพลศึกษาและเพื่อนให้มาเล่นกรีฑา

3.3 **ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน** หมายถึง การมีโอกาสได้เรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นและมีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ

3.4 **ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม** หมายถึง การได้ออกสื่อต่างๆ เป็นที่รู้จักของสังคม และสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

- 1.แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ระหว่างนักกีฬาชายและหญิง แตกต่างกัน
2. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ระหว่างนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และช่วงชั้นที่ 4 แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ
2. ความสำคัญของแรงจูงใจ
3. ทฤษฎีแรงจูงใจ
4. แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา
5. แรงจูงใจกับการฝึกซ้อม
6. แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา
7. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกรีฑา
 - 7.1 ประวัติกรีฑาเริ่มแรก
 - 7.2 ประวัติกรีฑาในประเทศไทย
8. ประวัติโรงเรียนกีฬา
 - 8.1 ชนิดกีฬาที่เปิดสอน
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยในประเทศ

ความหมายเกี่ยวกับแรงจูงใจ

มีผู้ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้มากมาย แต่จะยกมาบางส่วนเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ คือ

อารีย์ พันธุ์มณี (2534: 95; อ้างอิงจาก Murray. n. d.) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง สภาพที่อินทรีย์เกิดความต้องการ หรืออยู่ในสภาวะขาดสมดุลก็จะทำให้เกิดแรงขับหรือแรงจูงใจเพื่อผลักดันให้เกิดพฤติกรรมมาทดแทนภาวะการขาดหรือทำให้อินทรีย์อยู่ในภาวะสมดุล

อร่าม ตั้งใจ (2539: 95; อ้างอิงจาก เพ็ญพรรณ มุลมงคล) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจในการเล่นกีฬาว่า คือ สิ่งกระตุ้นให้ต้องการมีส่วนร่วมในการกีฬา การที่อยากหรือไม่อยากเล่นกีฬานั้นไม่ได้ทำให้สมรรถภาพทางการกีฬาดีขึ้น แต่ถ้าอยากเล่น พอใจที่จะได้เล่น จะทำให้มีความพยายาม มีการพัฒนาให้ดีขึ้นเมื่อพบอุปสรรคก็ไม่หยุดเล่นกีฬาไปง่ายๆ

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 21) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ 2 แนว คือ แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา แรงจูงใจในความหมายของผู้ฝึกสอน คือ การหาวิธีชักจูงให้นักกีฬาปฏิบัติกิจกรรมที่นักกีฬาอาจไม่ประสงค์จะปฏิบัติ แรงจูงใจในความหมายของนักกีฬา คือ สาเหตุของนักกีฬานำขึ้นมาอ้าง เพื่อกระทำกิจกรรมใดๆ ให้สำเร็จหรือเมื่อประสบความสำเร็จ

สืบสาย บุญวีรบุตร (2541: 56) ได้กล่าวไว้ว่า แรงจูงใจขั้นพื้นฐาน แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ แรงจูงใจภายนอก (Extrinsic) และแรงจูงใจภายใน (Intrinsic)

1. แรงจูงใจภายนอก (External Motivation) เป็นแรงจากสิ่งแวดล้อมหรือสถานการณ์ภายนอกทำให้เกิดการกระทำต่างๆ เช่น ถ้วยรางวัล สิ่งของ เงินรางวัล หรือแม้แต่การอัดฉีดรางวัล รวมทั้งการยอมรับจากสังคม และชื่อเสียง ตัวอย่างการมีแรงจูงใจภายนอกกับพฤติกรรมการเล่นกีฬาว่ายน้ำ เช่น เด็กต้องไปเรียนเพราะว่าพ่อแม่สัญญาว่าจะซื้อรถจักรยานให้ จักรยานเป็นแรงจูงใจภายนอกที่ทำให้เริ่มเล่นกีฬา

2. แรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นแรงจูงใจที่ต้องการจะกระทำ หรือประพฤติเพราะรับรู้ว่าคุณมีความสามารถ (Competence) มีความมุ่งมั่นด้วยตนเอง (Self-determination) ความพยายามที่จะกระทำ เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตนเอง ที่เกิดจากการรับรู้ตนเองว่ามีความสามารถเป็นแรงจูงใจภายใน ดังนั้นแรงจูงใจในการเล่นกีฬา อาจเป็นเพราะความสนุกสนาน ทำหาย เสี่ยงภัยและชอบการแข่งขัน โดยไม่มีอิทธิพลจากภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง แรงจูงใจภายในเกิดขึ้นได้อย่างไร เพิ่มได้อย่างไร เดิมเป็นสิ่งที่ไม่ได้อธิบายไว้ว่า เป็นเพียงแรงขับภายในที่ตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานเท่านั้น

แมร์ (พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. 2542: 138; อ้างอิงจาก Maire. n.d.) กล่าวว่าแรงจูงใจเป็นกระบวนการ ซึ่งการแสดงออกของพฤติกรรมได้รับอิทธิพลจากจุดมุ่งหมายที่พฤติกรรมนั้นมุ่งไปสู่จุดหมาย

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปความหมายของแรงจูงใจได้ว่า เป็นสิ่งที่กำหนดระดับความตั้งใจที่จะกระทำหรือประพฤติและเป็นตัวกำกับพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะกระทำสิ่งนั้นๆ และเป็นความตั้งใจที่จะประพฤติหรือพยายามที่จะกระทำกับสิ่งนั้นๆ ให้แสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้นแรงจูงใจที่ผู้วิจัยศึกษาจึงเป็นทั้งแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจภายนอก ซึ่งตอบสนองต่อความต้องการทางพื้นฐานเท่านั้น

ความสำคัญของแรงจูงใจ

แรงจูงใจ มีความสำคัญโดยตรงต่อพฤติกรรมของบุคคล เพราะแรงจูงใจจะเป็นทั้งสถานะที่ผลักดัน และดึงให้บุคคลแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน ซึ่งการที่จะเข้าใจพฤติกรรมของบุคคลจึงต้องทำความเข้าใจกับแรงจูงใจของคนๆ นั้น ว่าบุคคลนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในประเภทใด ระดับใด (มุกดา ศรียงค์. 2540: 225) ดังนั้น การทำความเข้าใจกับกระบวนการจูงใจ แนวคิดและทฤษฎีของแรงจูงใจจะช่วยให้บุคคลได้รับประโยชน์ในด้านต่างๆ คือ

1. เข้าใจในพฤติกรรมของตนเองจะเป็นประโยชน์ในการควบคุมตนให้สามารถเลือกพฤติกรรมให้เหมาะสม และบังคับมิให้ตนเองแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมออกมาได้
2. เข้าใจในพฤติกรรมของผู้อื่น อันจะช่วยให้คนเราควบคุมพฤติกรรมของบุคคลอื่น ได้ด้วย
3. เข้าใจในพฤติกรรมของกลุ่มสังคม เพื่อสร้างสถานการณ์ จูงใจให้กลุ่มบุคคลมีพฤติกรรมไปในแนวทางที่ถูกต้อง

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 40-41) กล่าวว่า ในการฝึกซ้อมนักกีฬา ผู้ฝึกสอนต้องใช้แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อม สิ่งที่ผู้ฝึกสอนต้องปฏิบัติ มีดังนี้

1. ความสนใจ (Interest) หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้น ผู้ฝึกสอนควรสร้างความสนใจก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัวและเตรียมความพร้อมในการฝึกซ้อม การสร้างความสนใจทำได้หลายวิธี เช่น การสนทนา การเล่าประสบการณ์ต่างๆ ของผู้ฝึกสอน เป็นต้น

2. จุดมุ่งหมาย (Objective) หมายถึง สิ่งล่อใจ (Incentives) ที่จะกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจในการฝึกซ้อม เช่น ผู้ฝึกสอนต้องพูดถึงจุดมุ่งหมายของแบบฝึกว่าแบบฝึกนี้ฝึกซ้อมเพื่ออะไร และทำไมจึงต้องฝึกซ้อมแบบฝึกนี้ เป็นต้น

3. สิ่งล่อใจ (Incentives) หมายถึง สิ่งที่ผู้ฝึกสอนใช้เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงกระตุ้นและตื่นตัวในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน วิธีการในการให้สิ่งล่อใจ เช่น การกล่าวคำชมเชย การติเตียน การให้รางวัล และการลงโทษ เป็นต้น

4. การทดสอบ (Test) หมายถึง ผู้ฝึกสอนควรทดสอบความก้าวหน้าของนักกีฬาหลังจากฝึกซ้อมทักษะ หรือฝึกปฏิบัติแบบฝึกต่างๆ แล้ว และทำการทดสอบนักกีฬานั้นควรทำอยู่เสมอ เพื่อให้นักกีฬาเกิดการตื่นตัว และตั้งใจในการฝึกซ้อม

5. ความก้าวหน้าของความรู้ (Knowledge of Progress) หมายถึง ผู้ฝึกสอนให้นักกีฬาได้ทราบผลของการทดสอบว่านักกีฬาปฏิบัติอยู่ในระดับคุณภาพใด และมีข้อผิดพลาดที่จุดใดบ้าง โดยอาจจะอธิบายหรือชี้ให้นักกีฬาแต่ละคนทราบถึงข้อผิดพลาดนั้นๆ เพื่อให้นักกีฬาเกิดแรงจูงใจที่จะปรับปรุงการฝึกซ้อมให้ดีขึ้น

ดังนั้น การแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ล้วนแต่มีสาเหตุมาจากแรงจูงใจทั้งสิ้น เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมที่สลับซับซ้อนของมนุษย์ จึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงทฤษฎีของแรงจูงใจและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์

ทฤษฎีแรงจูงใจ

นักจิตวิทยาได้นำองค์ประกอบทางด้านความต้องการพื้นฐานด้านชีววิทยา ด้านอารมณ์ ด้านสติปัญญา และองค์ประกอบด้านสังคม มาเป็นแนวคิดในการสร้างทฤษฎี เพื่ออธิบายว่าทำไมมนุษย์แสดงพฤติกรรมที่แสดงอยู่ ความเป็นจริงแล้วไม่มีทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่ง ที่สามารถอธิบายทุกด้านของแรงจูงใจได้ทั้งหมด ดังทฤษฎีแรงจูงใจต่างๆ ดังต่อไปนี้

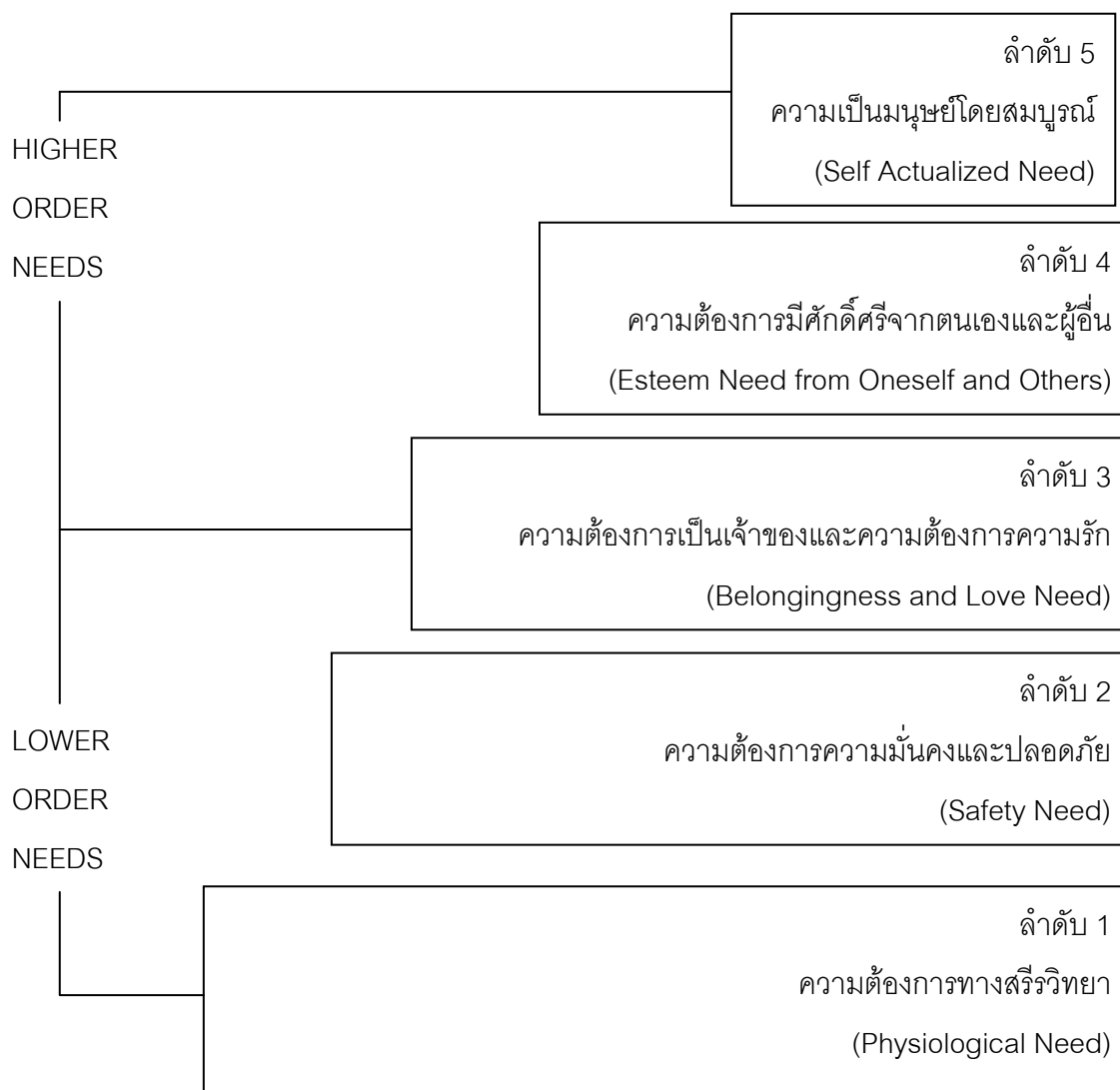
1. ทฤษฎีความต้องการความสุขส่วนตัว (Hedonistis Theory) อบรม สีนภิบาล (ม.ป.ป.: 50) ได้กล่าวว่า คนทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุข จึงเป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าที่ทำให้บุคคลได้มีการกระทำหรือแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา แต่ลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้น มีการแสดงออกมาแตกต่างกัน

2. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สุชาติ สุธรรมาภรณ์ (2531: 184) ได้กล่าวว่า สัญชาตญาณเป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ โดยไม่จำเป็นต้องมีการเรียนรู้ สัญชาตญาณจึงเป็นปฏิกิริยาที่มีผลต่อแรงจูงใจให้บุคคลได้กระทำพฤติกรรมต่างๆ ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภท คือ สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุล ความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือเป็นแรงจูงใจให้ร่างกายมีพฤติกรรมต่างๆ เกิดขึ้น อันเป็นผลทำให้บุคคลสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้ สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตายบุคคลทุกคนมักจะเกรงกลัวว่าตนเองจะถึงแก่ความตาย จึงทำให้สนใจสุขภาพของตนเอง ในด้านสัญชาตญาณทางสังคม บุคคลย่อมจะมีการเรียนรู้ มีการลอกเลียนแบบจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลในแต่ละท้องถิ่นมีความแตกต่างกัน

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) โยธิน ศันสนยุท (2531: 150) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละบุคคล แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกในร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการทางสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าว จะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกออกเป็นแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการสืบพันธุ์ แรงขับเพื่อการศึกษา บุคคลจะต้องมีแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิตก่อน

4. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ฮิลการ์ด (Hilgard. 1962: 252) ได้กล่าวถึง ทฤษฎีนี้ว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งที่ได้รับแตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความคาดหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายของคนเราให้อยู่ในระดับความสามารถที่เขาจะทำได้สำเร็จ จะทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย จะเห็นได้ว่าในทฤษฎีนี้ความเข้าใจหรือการคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้า เป็นสิ่งตัดสินหรือประเมินค่าพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมานั้นคือ พฤติกรรมที่ได้รับการจูงใจให้แสดงออกมาขึ้นอยู่กับการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา

5. ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow. 1970: 35-46) เป็นทฤษฎีที่มีชื่อเสียง มาสโลว์ อธิบายว่า แรงจูงใจของมนุษย์มีลำดับขั้นตอนตั้งแต่ขั้นต่ำจนถึงขั้นสูง มีทั้งหมด 5 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ความต้องการทางสรีรวิทยา (Physiological Need) ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Need) ความต้องการเป็นเจ้าของ และความต้องการความรัก (Belongingness and Love Need) ความต้องการมีศักดิ์ศรีจากตนเอง และผู้อื่น (Esteem Need from Oneself and others) ความต้องการเป็นมนุษย์โดยสมบูรณ์ (Self Actualized Need) แรงจูงใจลำดับต้นต้องได้รับการตอบสนองก่อน แรงจูงใจลำดับสูง จึงจะพัฒนาตามมาโดยลำดับ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 2 ทฤษฎีลำดับขั้นแรงจูงใจของมาสโลว์ (Maslow)

แรงจูงใจลำดับที่ 1 คือ แรงจูงใจพื้นฐานที่มนุษย์ต้องได้รับการตอบสนองเป็นแรงจูงใจทางสรีรวิทยา เช่น มีอาหารรับประทานไม่หิว มีที่อยู่อาศัย มียารักษาโรค มีเครื่องนุ่งห่มกันร้อนกันหนาว ฯลฯ จึงพัฒนาความต้องการประเภทอื่นๆ ตามมาได้ ถ้าความต้องการอันดับแรกยังไม่ได้รับการตอบสนองพอเพียง แรงจูงใจประเภทอื่นๆ ก็ยากที่จะบังเกิดขึ้นได้

แรงจูงใจลำดับที่ 2 คือ แรงจูงใจเพื่อความปลอดภัยแห่งตนเอง และทรัพย์สิน เมื่อความต้องการอันดับแรกได้รับการตอบสนองแล้ว ก็เกิดความต้องการที่จะรักษาชีวิต ทรัพย์สินและสิ่งอื่นๆ ของตนให้มั่นคงปลอดภัย

แรงจูงใจลำดับที่ 3 คือ แรงจูงใจเพื่อเป็นเจ้าของ เช่น ความรู้สึกว่ามีชาติตระกูล มีครอบครัว มีสถาบัน มีครู มีโรงเรียน มีที่ทำงาน ฯลฯ กับความต้องการถูกรักและได้รักผู้อื่น เช่น ต้องการให้มีผู้มาอาทรห่วงใยและก็ต้องการห่วงใยอาทรเกื้อกูลดูแลผู้อื่นเช่นกัน

แรงจูงใจลำดับที่ 4 คือ แรงจูงใจเพื่อการแสวงหาและรักศักดิ์ศรีเกียรติยศทั้งด้วยสำนึกของตนเองและการกล่าวขวัญยกย่องเชิดชูจากผู้อื่น เช่น ความต้องการมีเกียรติ มีหน้ามีตา มีชื่อเสียงเป็นที่ยกย่อง ความรู้สึกนับถือตนเองเชิดชูตนเอง

แรงจูงใจลำดับที่ 5 คือ แรงจูงใจเพื่อตระหนักรู้ความสามารถของตนกับการประพฤติปฏิบัติตนตามความสามารถและสูงสุดความสามารถ โดยเพ่งเล็งประโยชน์ของบุคคลอื่นและของสังคมส่วนรวมเป็นสำคัญ มาสโลว์ เชื่อว่า คนทุกคนมีความมุ่งหมายของชีวิตเพื่อจะเป็นคนโดยสมบูรณ์ในระดับนี้ทั้งสิ้น

6. ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (อาเรียย์ พันธุ์มณี. 2534: 189-192; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรง มีการต่อสู้ การแค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

2. ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่างๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรค ความล้มเหลวต่างๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำดูถูกดูหมิ่น ผู้ที่ได้รับจะเกิดความพากเพียรพยายามเอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

3. ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวตาย เพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

4. ความต้องการป้องกันตนเอง (Need for Defense) เป็นความต้องการที่จะป้องกันตนเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์ การตำหนิติเตียนซึ่งเป็นการป้องกันทางด้านจิตใจพยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่างๆ ทั้งปวง

5. ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการจะเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวาง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวของตัวเอง

6. ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7. ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จัก หรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อน พยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

8. ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

9. ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการที่จะแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

10. ความต้องการความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น (Need for Succedanea) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือ การดูแลและคำแนะนำจากบุคคลอื่น

11. ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภยันตรายต่างๆ

12. ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นมีความสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

13. ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

14. ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโส (Need for Deference) เป็นความต้องการยอมรับนับถือผู้ที่อาวุโสกว่าด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

15. ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่างๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

16. ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางด้านร่างกาย ต้องการได้รับความปลอดภัยจากอันตราย

17. ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

18. ความต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่างๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

19. ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีอยู่ไว้จนสุดความสามารถ

20. ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

จากทฤษฎีของมาสโลว์และทฤษฎีของเมอร์เรย์ที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาทั้งหมดนี้ จัดว่าจะเป็นทฤษฎีแรงจูงใจและเป็นทฤษฎีที่มีผลต่อพฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลทั้งสิ้น แต่ละทฤษฎีจะมีพื้นฐานความเชื่อ และแนวความคิดที่แตกต่างกันออกไป การนำมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด จึงต้องศึกษาในหลายๆ ทฤษฎีและวิเคราะห์แนวความคิดของแต่ละทฤษฎีให้เข้าใจ

แรงจูงใจกับการเล่นกีฬา

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 26 - 27) กล่าวถึง สาเหตุของคนที่ไม่เริ่มเล่นกีฬา ยังเล่นกีฬาอยู่เสมอ และเลิกเล่นกีฬาไปแล้ว ดังต่อไปนี้

1. สาเหตุที่ทำให้คนเริ่มเล่นกีฬา

1.1 สาเหตุทางความสวยงาม อยากให้ร่างกายสวยงาม มีสมรรถภาพทางกายดีเป็นที่สนใจของเพศตรงข้าม

1.2 สาเหตุทางการแพทย์ หรือการเจ็บป่วย เช่น มีอาการของโรคความดันโลหิตสูง ปริมาณโคเลสเตอรอลสูง มีการบาดเจ็บเรื้อรังที่ต้องฟื้นฟูหลังการบาดเจ็บ เพื่อคลายเครียดและเพื่อลดความวิตกกังวล เป็นต้น

1.3 สาเหตุทางสังคม ต้องการมีเพื่อนใหม่ โดยใช้กิจกรรมกีฬาเป็นสื่อ ต้องการให้คนในกลุ่มยอมรับเพราะทุกคนในกลุ่มเล่นกีฬา ต้องการยกระดับสถานภาพทางสังคมเพื่อให้ได้มาซึ่งชื่อเสียง เงินทอง เกียรติยศ และการยอมรับคุณค่าของการออกกำลังกาย

2. สาเหตุที่ทำให้คนยังเล่นกีฬา

2.1 สาเหตุทางจิตวิทยา เกิดแรงจูงใจด้วยตนเอง เป็นคนที่ชอบสนุกสนานรำเริง กล้าแสดงออก ชอบการเป็นผู้นำ หรือชอบกิจกรรมที่มีการแข่งขันกับคนอื่น เห็นว่าตนเองมีความสามารถ เป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความภูมิใจในตนเองเมื่อประสบความสำเร็จจากการเล่นกีฬา

2.2 สาเหตุทางสรีรวิทยา เมื่อเล่นกีฬาในระยะเวลาหนึ่งแล้วร่างกายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ร่างกายได้สัดส่วน กระฉับกระเฉง อารมณ์แจ่มใส เหนื่อยน้อยลง สุขภาพโดยทั่วไปดีขึ้น

2.3 สาเหตุทางสิ่งแวดล้อมและสังคม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ เอื้ออำนวยความสะดวกในการเล่นกีฬา มีอาชีพไม่ขัดขวางต่อการเล่นกีฬา หรือ อยู่ในครอบครัวที่รักการเล่นกีฬา และสังคมในส่วนนั้นสนับสนุนให้เล่นกีฬา

3. สาเหตุที่ทำให้คนเลิกเล่นกีฬา

3.1 สาเหตุทางปัญหาส่วนตัว มีพฤติกรรมสุขภาพส่วนตัวไม่เหมาะสม เช่น สูบบุหรี่มาก อ้วน หรือมีโรคที่เป็นอันตรายต่อการออกกำลังกาย อายุ เพศ ศาสนา และวัฒนธรรมที่สำคัญมาก มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการออกกำลังกาย ซึ่งอาจมีสาเหตุจากการได้รับประสบการณ์ที่ไม่ดีตั้งแต่เริ่มต้นออกกำลังกาย

3.2 สาเหตุทางการจัดกิจกรรม ความเข้มของกิจกรรมไม่เป็นที่พอใจ เช่น เบาหรือหนักเกินไป ได้รับการบาดเจ็บจากกิจกรรมนั้นๆ สนใจกิจกรรมประเภทอื่นมากกว่า ซ้อมหนักจนเกินไปทำให้เสียงาน การเรียน และไม่ประสบความสำเร็จที่ตั้งจุดหมายไว้

จากที่ได้กล่าวมาสรุปได้ คือ คนที่เริ่มเล่นกีฬาและยังคงเล่นกีฬาอยู่ ตลอดจนจะเลิกเล่นกีฬาแล้วนั้น จำเป็นต้องมีแรงจูงใจเป็นสาเหตุทำให้แสดงพฤติกรรมออกมา แรงผลักดันที่ออกมาจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสมรรถภาพของแต่ละบุคคล

แรงจูงใจกับการฝึกซ้อมกีฬา

ชาญชัย โพธิ์คลัง (2532: 50) กล่าวว่า แรงจูงใจนับว่ามีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีมฝึกซ้อมกีฬา นักจิตวิทยาให้ทัศนะต่อแรงจูงใจแตกต่างกัน สรุปแล้วพอจะกล่าวได้ว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการที่อยู่ในตัวนักกีฬาของแต่ละคนซึ่งพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น เพื่อให้อยากกระทำในสิ่งนั้นๆ มากขึ้น หมายความว่านักกีฬาทุกคนต่างก็มีแรงจูงใจภายใน

พระพงศ์ บุญศิริ (2536: 65) กล่าวว่า แรงจูงใจมีบทบาทสำคัญมากต่อการเตรียมทีมและการฝึกกีฬา นักจิตวิทยาได้ให้ทัศนะต่อแรงจูงใจต่างกัน แต่มีการสรุปว่า แรงจูงใจเป็นกระบวนการของนักกีฬาที่อยู่ในตัวของนักกีฬาแต่ละคนและพร้อมที่จะได้รับการกระตุ้นจากภายนอกให้มีกำลังแรงขึ้น

นักจิตวิทยาได้พยายามใช้หลักเกณฑ์ต่างๆ เพื่อจำแนกประเภทของแรงจูงใจ และวิธีที่ยอมรับกันส่วนใหญ่ก็คือ การแบ่งพื้นฐานของแรงจูงใจ ออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. แรงจูงใจทางด้านร่างกาย (Physiological Motive) เป็นแรงจูงใจที่มีมาแต่กำเนิด เกิดจากความต้องการด้านร่างกายและความจำเป็นในการดำรงชีวิต

2. แรงจูงใจด้านสังคม (Social Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ ได้แก่การสัมผัสกับสิ่งแวดล้อมโดยได้รับอิทธิพลมาซึ่งได้แก่ บุคคล สถาบัน วัฒนธรรม ค่านิยม ความนึกคิด ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี

3. แรงจูงใจทั่วไปไม่ใช่การเรียนรู้ (Unlearned General Motive) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการในการเคลื่อนไหว หรือประกอบกิจกรรมต่างๆตามความอยากรู้อยากเห็น หรือต้องการมีประสบการณ์แปลกๆ ใหม่ ๆ

แรงจูงใจลักษณะนี้ที่สำคัญได้แก่ ความต้องการที่จะได้รับความสำเร็จ ต้องการให้สังคมยอมรับ ต้องการตำแหน่งฐานะทางสังคม ชื่อเสียง เกียรติยศ อำนาจ ความสุขสบาย สนุกสนาน ในการร่วมและพักผ่อนกับหมู่คณะ

แรงจูงใจกับความสำเร็จในการแข่งขันกีฬา

การสร้างแรงจูงใจหรือการสร้างความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับนักกีฬาขณะทำการฝึกซ้อมนั้นย่อมเป็นเหตุที่สำคัญ

พิชิต เมืองนาโพธิ์ (2534: 76 -77) ได้กล่าวถึง วิธีการสร้างแรงจูงใจให้เกิดความสำเร็จในการแข่งขันกีฬาไว้ว่า

1. ให้นักกีฬาได้รับประสบการณ์แห่งการประสบความสำเร็จทั่วถึงกันในการกีฬา การจัดสภาพแวดล้อมในการกีฬาควรจัดให้นักกีฬาได้รับความสำเร็จซึ่งทำให้เพิ่มแรงจูงใจในการเล่นกีฬามากยิ่งขึ้น เช่น การลดความสูงของแป้นบาสเกตบอลให้เด็กเล็ก

2. ให้นักกีฬามีโอกาสรับผิดชอบในการตั้งกฎเกณฑ์ในการตัดสินใจทำให้นักกีฬามีโอกาสควบคุมความประพฤติของตนเอง และเกิดความรู้สึกสำเร็จ

3. ให้คำชมเชยทั้งคำพูด และท่าทาง และควรใช้บ่อยๆ ให้นักกีฬาได้รับรู้ถึงการมีส่วนร่วมช่วยเหลือกัน เน้นบทบาทสำคัญของแต่ละคนที่มีความสำเร็จของทีมทำให้นักกีฬามีความรู้สึกว่าตนเองมีค่า

4. การตั้งจุดมุ่งหมายต้องเป็นจุดมุ่งหมายที่เป็นจริงและสามารถทำได้ด้วยความพยายามมีการประเมินและการปรับปรุงว่านักกีฬาได้บรรลุจุดมุ่งหมายแค่ไหน

5. มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการฝึก ทำให้ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ทำให้การฝึกซ้อมเกิดความสนุกสนาน ทำให้นักกีฬาเกิดพบสิ่งใหม่ๆ

6. การทำให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความสมดุลระหว่างความสามารถของนักกีฬากับความยากง่ายของการฝึก ทำลายความสามารถ เกิดอยากลองเล่น ซ้อม และอยากแข่งขัน

ชาญ โพธิ์คลัง (2532: 51 - 53) ได้กล่าวถึง นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันนั้นย่อมมีเหตุผลซึ่งเกิดจากการสร้างแรงจูงใจที่แตกต่างกัน ความพอใจที่จะทำให้ประสบความสำเร็จที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใต้จิตสำนึกคือ

1. ความรู้สึกเกิดความภาคภูมิใจ (Personal Pride) ความภาคภูมิใจเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาทุกคน เมื่อนักกีฬาเกิดความรู้สึกเช่นนี้ ก็จะขยันฝึกซ้อมเพื่อที่จะให้มีความสามารถสูงสุดเท่าที่จะสามารถทำได้ เพื่อความสำเร็จในการแข่งขัน

2. ความรู้สึกเพื่อฝัน (Self Image) มนุษย์เราที่เกิดมา ไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดาหรือเป็นนักกีฬาก็ตาม ย่อมจะมีความเพื่อฝัน ความอยาก ด้วยกันทั้งนั้น หากจะแยกความอยากหรือความรู้สึกเพื่อฝันที่เกี่ยวกับนักกีฬาแล้ว สามารถแยกความรู้สึกออกเป็น 2 ทางด้วยกัน คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นกับตัวเอง และความรู้สึกที่มีต่อบุคคลอื่นหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาที่สร้างจินตนาการของความรู้สึกเพื่อฝันนี้ มักจะเคร่งครัดกับตนเองเป็นพิเศษในการฝึกซ้อมและกฎระเบียบต่างๆ เพราะเขามีความรู้สึกอยากที่จะเห็นตนเองประสบความสำเร็จเหมือนกับนักกีฬาระดับแชมป์เปี้ยนต่างๆ ทั้งหลาย อีกพวกหนึ่งจะเคร่งครัดกับตนเองเพื่อไม่ให้ทีมหรือเพื่อนร่วมทีมตกต่ำหรือถูกตำหนิจากเพื่อนและพวกนี้ยังรู้สึกว่า หากตนมีความขยันและมีการพัฒนาแล้วจะสามารถช่วยเพื่อนร่วมทีมได้มากอีกด้วย ดังนั้น ความรู้สึกเพื่อฝันนี้ก็คือแรงจูงใจแบบหนึ่งที่ซ่อนเร้นอยู่กับนักกีฬาเกือบทุกคน

3. ความรู้สึกว่าตนถูกลบหลู่หรือถูกพยาบาท (The Sense of Humiliation and Revenge) หากนักกีฬาคนใดคนหนึ่งเกิดความพ่ายแพ้หรือล้มเหลวจากการแข่งขัน นักกีฬาคนนั้นจะมีความรู้สึกว่าเขาได้สูญเสียเกียรติยศที่มีอยู่ไป ความรู้สึกนั้นจะเป็นแรงกระตุ้นอย่างหนึ่งที่ทำให้เขาอยากแก้ตัวหรือแก้แค้นหากมีโอกาสจริง จากการถูกลบหลู่จึงเกิดแรงกระตุ้นให้มีจิตใจถูกพยาบาทเตือนเขาอยู่เสมอ ให้เขาฝึกซ้อมหนักขึ้นอยู่ตลอดเวลา เพื่อจะเรียกชื่อเสียงและเกียรติยศที่สูญเสียไปนั้นกลับคืนมา ลักษณะเช่นนี้เป็นแรงจูงใจที่เป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่อีกอย่างหนึ่ง

4. ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of Aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจจะมีความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆ ด้าน เช่น ระดับการเล่นของตนเอง ระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ระดับของหน้าที่การงานและอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ดีอย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬา ประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน

5. ความเชื่อมั่นในตนเองและการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเอง (Confidence and Self Discovery) ลักษณะของความเชื่อมั่นในตนเอง และการได้ค้นพบสิ่งใหม่ด้วยตนเองเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นผลส่งให้นักกีฬาเหล่านั้นประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน นักกีฬาจะฝึกซ้อมอย่างหนักเพื่อให้มีความพร้อมทางด้านร่างกายและจิตใจ ทำให้เกิดความเชื่อมั่นในตนเองสูงขึ้นที่สุด ขณะฝึกซ้อมก็จะค้นพบสิ่งใหม่เกิดขึ้นกับตนเองอย่างไม่คาดฝัน ยิ่งทำให้เพิ่มความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเองมากยิ่งขึ้น แรงจูงใจนี้ก็จะเป็แรงขับที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการแข่งขันด้วย

6. ความปรารถนาที่จะเอาชนะ (The Desire to Win) นักกีฬาระดับแชมป์จะมีพลังที่ซ่อนเร้นอย่างหนึ่งกระตุ้นให้รู้สึกสำนึกอยู่ตลอดเวลา ทำให้ตัวเขาต้องฝึกหนัก นั่นคือ ความปรารถนาที่จะอยากจะได้รับชัยชนะในการแข่งขันนั้นๆ เพราะชัยชนะเหล่านั้นคือเครื่องชี้ให้สังคม ได้เห็นว่า เขาคือผู้ยิ่งใหญ่ในสนามแข่งขัน และอาจมีผลตอบแทนอื่นๆ ติดตามมา เช่น รางวัล ตำแหน่ง หน้าที่การงาน ระดับความเป็นอยู่ และสภาพทางสังคมที่แวดล้อม แรงจูงใจชนิดนี้ก็มีส่วนอย่างมากที่ช่วยผลักดันให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและแข่งขันได้เช่นกัน

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกรีฑา

ประวัติกรีฑาเริ่มแรก (ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์.2542: 9 - 20)

การเล่นกรีฑานั้นเริ่มมาตั้งแต่มนุษย์ได้ถือกำเนิดขึ้นในโลก โดยในสมัยโบราณมนุษย์ใช้กิจกรรมการเดินเป็นสำคัญในการย้ายถิ่น ออกหาอาหาร หรือการติดต่อซึ่งกันและกัน ใช้กิจกรรม

กิจกรรมต่างๆ ในการดำรงชีวิตเหล่านี้ได้ถูกนำมาประลองและจัดแข่งขันโดยในสมัยกรีกโบราณ ประมาณ 776 ปี ก่อนคริสตกาล ได้มีการแข่งขันวิ่ง กระโดด ขว้าง ปา ทูม มีจุดประสงค์เพื่อให้ประชาชนมีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เพื่อพร้อมที่จะรับใช้ประเทศชาติในด้านการป้องกันประเทศอย่างเต็มที่

จะเห็นได้ว่ากรีฑาเป็นกีฬาที่เก่าแก่ที่สุดซึ่งเกิดมาพร้อมมนุษย์เพราะแต่ก่อนมนุษย์ไม่รู้จักทำมาหากินเป็นหลักแหล่ง ไม่รู้จักสร้างที่พัก ตลอดจนสร้างเครื่องนุ่งห่มเหมือนมนุษย์ในปัจจุบัน มนุษย์นั้นต้องสู้กับภัยธรรมชาติและความดุร้ายของสัตว์ป่านานาชนิด โดยที่มนุษย์เหล่านี้ต้องป้องกันตัวเองจากสัตว์ร้าย บางครั้งต้องวิ่งหนี การพยายามวิ่งอย่างรวดเร็วเพื่อให้พ้นจากสัตว์ร้าย การวิ่งเร็วของคนถ้าหากเปรียบเทียบกับปัจจุบันนี้ก็เทียบกับการวิ่งระยะสั้น หากการวิ่งนี้ต้องใช้เวลากการวิ่งนานๆ ก็เป็นการวิ่งระยะยาว หรือวิ่งทน การวิ่งในที่นี้อาจรวมไปถึงการวิ่งเพื่อไล่จับสัตว์มาเป็นอาหาร หรือการต่อสู้ระหว่างเผ่ากันด้วย ในบางครั้งขณะวิ่งมีต้นไม้หรือก้อนหินขวางหน้า ถ้าเป็นที่ต่ำก็กระโดดข้ามไปปัจจุบันคือการกระโดดข้ามรั้วและกระโดดสูง ถ้าต้องการกระโดดข้ามลำธารหรือแอ่งหิน และโหนตัวข้ามไปอีกฝั่งหนึ่งกลายเป็นการกระโดดค้ำ การใช้หอกหรือแหลมหลาว หรือการเอาก้อนหินใหญ่ๆ มาทุบใส่สัตว์ ขว้างปาสัตว์ กลายมาเป็นการขว้างจักร พุ่งแหลน ทูมน้ำหนัก ในสมัยนี้ จึงเห็นได้ว่าการวิ่ง กระโดด ทูม พุ่ง ขว้าง เหวี่ยง ที่พ่อ แม่ หรือหัวหน้าเผ่าสั่งสอนถ่ายทอดให้ในสมัยนั้นมีไว้เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตประจำวัน มาในปัจจุบันนี้ ผู้ทำหน้าที่นี้คือครูบาอาจารย์ และผู้ฝึกสอนนั่นเอง

ต่อมาในปลายสมัยของโฮเมอร์ มีชนเผ่าหนึ่งมาตั้งรกรากอยู่บนฝั่งแม่น้ำ “ไทเบอร์” ได้ศึกษามาเป็นชีวิตจิตใจ จึงมีสนามฝึกหัดกีฬาเรียกว่า “แคมปัสมาร์ทีอุส” (Campusmartius) เป็นสนามกว้างใหญ่

ต่อมาโรมันเสื่อมสลายลง จึงเลิกเล่นกีฬาหันไปใช้ทาส พวก “กลาดิเอเตอร์” (Gladiators) ต่อสู้กัน บางทีก็ต่อสู้กับสัตว์ร้ายเป็นกีฬาแทน ดังนั้นโรมันจึงเป็นชาติที่อ่อนแอ และแล้วในที่สุดก็พ่ายแพ้ต่อชาว “ติวตัน” (Tueton) ที่เป็นชาติที่นิยมกีฬากลางแจ้ง

สมัยปัจจุบันมีนักกีฬาชาวฝรั่งเศสชื่ออยู่ผู้หนึ่งมีฐานันดรศักดิ์เป็น บารอน เปียร์ เดอ กูแบร์แตง (Baron Piere De Coubertin) ท่านผู้นี้มีความสนใจในการกีฬาอย่างยิ่ง ได้พิจารณาเห็นว่าการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศเป็นการเชื่อมความสามัคคี ผูกสัมพันธ์ภาพระหว่างชาติต่างๆ จากการที่การแข่งขันกีฬาโอลิมปิกสมัยโบราณซึ่งได้ยุติลงนั้น ทำให้ห่วงสัมพันธ์ภาพในการกีฬาขาดสะบั้นลง ท่านผู้นี้จึงได้เชื้อเชิญหาหนทางคือ ศาสตราจารย์ ดับเบิลยู.สโตน แห่งสหรัฐอเมริกา

จากนั้นมากรีฑาไทยได้รับการพัฒนาและดัดแปลงวิธีการเล่นมาเรื่อยๆ โดยมีจุดประสงค์ที่แตกต่างไปจากสมัยโบราณ เพราะในปัจจุบันความเป็นอยู่มนุษย์แตกต่างไปจากเดิม การกรีฑาจึงมีขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของร่างกายในเรื่องของความเคลื่อนไหว และความสนุกสนาน การเล่นกรีฑานั้นต้องใช้ทักษะและคุณสมบัติหลายอย่าง กรีฑาจึงได้ชื่อว่าเป็นกีฬาเบื้องต้นที่ดีที่สุด และเป็นกีฬาพื้นฐานในการสร้างสมรรถภาพทางด้านร่างกายในการเล่นกีฬาประเภทอื่นๆ

จะเห็นได้ว่าวิวัฒนาการของกรีฑา ได้มีการเปลี่ยนแปลงมาจนถึงปัจจุบัน ตามรายละเอียดต่างๆ ดังได้กล่าวมาแล้ว และพอสรุปประเภทของกรีฑาสมัครเล่นนานาชาติ (IAAF) ได้ 6 ประเภท คือ

1. ประเภทลู่ (Track events) แบ่งเป็น

- 1.1 การแข่งขันวิ่งระยะสั้น 100, 200 และ 400 เมตร
- 1.2 การแข่งขันวิ่งระยะกลาง 800, 1000 และ 1500 เมตร
- 1.3 การแข่งขันวิ่งระยะไกล 1 ไมล์, 2000, 3000, 5000, 10000 เมตร ฯลฯ
- 1.4 การแข่งขันวิ่งข้ามรั้ว 100, 110 และ 400 เมตร
- 1.5 การแข่งขันวิ่งวิบาก 3000 เมตร
- 1.6 การแข่งขันวิ่งผลัด 4×100, 4×400, 4×800 และ 4×1500 เมตร

2. ประเภทลาน (Field events) แบ่งเป็น

- 2.1 ประเภทกระโดด (Jumping events) ประกอบด้วย กระโดดสูง (High jump) กระโดดไกล (Long jump) เขย่งก้าวกระโดด (Triple jump) กระโดดค้ำ (Pole vault)
- 2.2 ประเภททุ่ม ฟันขว้าง (Throwing events) ประกอบด้วย ทุ่มน้ำหนัก (Shot Put) ขว้างจักร (Discus) ฟันแหลน (Javelin) ขว้างค้อน (Hammer)

3. ประเภทถนน (Road running) ประกอบด้วย การวิ่ง 15 กม. 20 กม. วิ่งฮาล์ฟมาราธอน วิ่ง 25 กม. 30 กม. วิ่งมาราธอน (42.195 กม.) วิ่ง 100 กม. วิ่งผลัดถนน (Road relay)

4. ประเภทเดิน (Walking) แบ่งเป็น

- 4.1 การแข่งขันเดินบนลู่วิ่ง 5000, 1000, 20000, 30000, 50000 เมตร และ 2 ชั่วโมง
- 4.2 การแข่งขันเดินบนถนน 20 กม. และ 50 กม.

5. ประเภทวิ่งข้ามทุ่ง (Cross country running)

- 5.1 ชาย 12 กม. และเยาวชนชาย 8 กม.
- 5.2 หญิง 6 กม. และเยาวชนหญิง 4 กม.

6. ประเภทรวม (Combined events)

6.1 ชายทศกรีฑา (Decathlon)

6.2 หญิงสัตตกรีฑา (Heptathlon)

ประวัติกรีฑาในประเทศไทย

การเล่นกรีฑาในประเทศไทยริเริ่มโดยครูฝรั่งชาวอังกฤษนำมาสอนนักเรียนไทยได้ฝึกเล่นกันในโรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบสมัยรัชกาลที่ 5 แล้วค่อยเจริญแพร่หลายขึ้นหลังปี พ.ศ.2440 เป็นต้นมา

กรีฑาเริ่มเล่นเป็นทางการเมื่อรัชกาลที่ 5 เสด็จประพาสยุโรปและเมื่อเสด็จนิวัติกลับประเทศไทย และทางราชการได้มอบหมายให้ กระทรวงธรรมการ ครู นักเรียนและประชาชน ได้จัดการแข่งขันกรีฑานักเรียนและประชาชน โดยได้จัดขึ้น ณ ท้องสนามหลวง (ทุ่งพระสุเมรุ) เป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ 11 มกราคม พ.ศ. 2440 และตั้งแต่นั้นมาก็จัดเป็นประจำสลับทอดต่อกันมาโดยตลอด

ปี พ.ศ. 2476 รัฐบาลตั้งกรมพลศึกษาขึ้น กรมพลศึกษามีนโยบายส่งเสริมการกีฬาและกรีฑาของชาติให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น หลังจากตั้งกรมพลศึกษาขึ้นแล้ว การกีฬาและกรีฑาได้ก็ได้รับการสนับสนุนให้มีการจัดการแข่งขันหลายประเภท เช่น กรีฑาระหว่างโรงเรียน กรีฑาระหว่างมหาวิทยาลัย และกรีฑาระหว่างประชาชน เป็นต้น

ปี พ.ศ. 2494 ได้มีการจัดตั้งสมาคมกรีฑาสมัครเล่นแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ขึ้น มีหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินการแข่งขัน กรีฑาประเภทมหาวิทยาลัยและประชาชนแทนกรมพลศึกษา และในปีนั้นเองประเทศไทยสมัครเข้าเป็นสมาชิกของสหพันธ์กรีฑาโลก

ปี พ.ศ. 2504 ได้จัดตั้งองค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทยขึ้น มีหน้าที่โดยตรงในการส่งเสริมกีฬาให้กับประชาชน โดยจัดให้มีการแข่งขันกีฬาทุกปีหมุนเวียนกันไปในแต่ละจังหวัด ในการแข่งขันกีฬาเขต (กีฬาแห่งชาติในปัจจุบัน) และถือว่ากรีฑาเป็นกีฬาหลักที่ต้องมีการแข่งขันทุกครั้งที่ ปี พ.ศ. 2508 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่9) ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯรับสมาคมสมัครเล่นไว้ในพระบรมราชูปถัมภ์ (การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2531)

ฟอง เกิดแก้ว ; สวัสดิ์ ทรัพย์จามงค์(2524: 9-16) ได้กล่าวไว้ว่า วันที่ 11 มกราคม 2440 เป็นวันแรกที่กระทรวงธรรมการได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬาโรงเรียนขึ้น ต่อมานั้น กระทรวงธรรมการได้จัดการแข่งขันกรีฑาประจำปี และจัดควบกันไปในวันเดียวกันกับวันแจกประกาศนียบัตรนักเรียน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินมาพระราชทานประกาศนียบัตรและรางวัลแก่ผู้ที่สอบได้คะแนนเป็นที่หนึ่ง เป็นปกติ แต่ถ้าปีใดไม่เสด็จพระราชดำเนิน ก็โปรดเกล้าฯ ให้สมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ หรือพระเจ้าลูกยาเธอเสด็จแทนพระองค์

ในปีพุทธศักราช 2444 (ร.ศ. 120) ได้จัดให้มีการแข่งขันกรีฑาที่สนามโรงเรียนเด็กหน้าโรงเรียนสายสวัสดิ์สันถาคาร และได้เริ่มการแสดงทางการฝีมือด้วย ต่อนั้นมาการแข่งขันกรีฑาโรงเรียนในวันที่ 1 และ 2 มกราคม และมีสถิติสำหรับการแข่งขันด้วยเป็นครั้งแรก วันที่ 1 มกราคม เป็นวันแข่งขันฟุตบอลคู่สุดท้ายที่ท้องสนามหลวง และวันที่ 2 มกราคม เป็นวันแข่งขันกรีฑาโรงเรียนที่สนามในโรงเรียนมัธยมราชบูรณะ คือ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยเดี๋ยวนี้ เริ่มมีการแข่งขันเวลาบ่ายโมงเช่นเดียวกับปีก่อนๆการแข่งขันกรีฑาได้แบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ

ภาคที่ 1 การแสดงกายบริหาร มีโหนราว ไต่บันไดโค้ง หกคะเมนบนหลังม้า หกคะเมนไม้คู่ หกคะเมนไม้เดี่ยว เล่นว่าว เล่นชิงช้าและหัดแถว

ภาคที่ 2 เป็นการประกวดกำลัง มีชักเย่อ กระโดดสูง วิ่งข้ามรั้ว วิ่งเก็บของ กระโดดไกล วิ่งเร็วหนทาง 2 เส้น วิ่งสวมกระสอบ วิ่งหนทาง 10 เส้น ปิดตาหาทาง วิ่งสามขา วิ่งวิบาก

ต่อมานั้น การแข่งขันกรีฑาโรงเรียนได้มีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มเติมรายการแข่งขันขึ้นอีกหลายประเภท และบางปีก็ได้จัดให้มีการแสดงวิชาลูกเสือเพิ่มเติมด้วย เช่นการทำเพิงและแคร์ ทำสะพาน ขุดดิน ทำส้วม เป็นต้น และกีฬาอีกบางอย่าง นอกจากกรีฑาก็ได้จัดให้มีการแข่งขันเพิ่มขึ้น เช่น ในปี 2460 ได้จัดให้มีการแข่งขันญูญิตู พ.ศ. 2463 ได้จัดให้มีการแข่งขันมวยฝรั่งและแสดงวิชามวยไทย พ.ศ. 2464 ได้จัดให้มีการแสดงวิชาฟันดาบแบบไทยกับแบบฝรั่ง และในปี พ.ศ. 2470 กระทรวงธรรมการได้ตั้งกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง เรียกว่า “กรรมการจัดการกีฬาประจำปีของกระทรวงธรรมการ” กรรมการคณะนี้มีหน้าที่เป็นผู้จัดการกีฬาต่างๆ ของกระทรวงธรรมการทุกอย่าง นับว่าเป็นการวางรากฐานของกีฬาโรงเรียนเป็นต้นมา รัฐบาลของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระที่นั่งอัฐทิศอุทุมพรราชประทีป ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรมพลศึกษาขึ้นในกระทรวงธรรมการ เมื่อวันที่ 9 ธันวาคม 2476 โดยให้กรมนี้มีหน้าที่ดำเนินการในงานเกี่ยวกับการพลศึกษา รวมทั้งการลูกเสือและการอนุศาสนาด้วย กรมพลศึกษาได้ดำเนินงานในลำดับต่อมา โดยปรับปรุงการพลศึกษาในโรงเรียนให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ได้วางระเบียบและข้อบังคับการกีฬาต่างๆ ขึ้นเป็นบรรทัดฐานและได้เพิ่มการแข่งขันกีฬา ที่แข่งขันตามความนิยมนานาชาติ ระหว่างนักเรียนมากขึ้นเป็นลำดับ ผลที่ได้รับปรากฏว่า การแข่งขันกีฬาโรงเรียนได้แพร่หลายออกไปทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค บรรดานักเรียนและโรงเรียนต่างๆ ทั้งโรงเรียนรัฐบาล โรงเรียนราษฎร์ โรงเรียนประชาบาลและโรงเรียนเทศบาล ได้สนใจและขะมักเขม้นในการแข่งขันกีฬายิ่งขึ้น กรมพลศึกษาได้จัดให้มีการแข่งขันระหว่างโรงเรียนเป็นครั้งแรกในปีพุทธศักราช 2470 เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งบำรุงการพลศึกษา หาทางให้นักเรียนและประชาชนได้มีโอกาสบำรุง กำลังกาย กำลังความคิด จัดหาสถานที่อุปกรณ์การกีฬาต่างๆ เพื่ออบรมการเป็นนักกีฬาและสามัคคีธรรม สถานที่อันเป็นแหล่งสำคัญ ได้แก่ การกีฬาสถานแห่งชาติ นาวาเอกหลวงศุภชลาศัย (บุ่ง ศุภชลาศัย) อธิบดีกรมพลศึกษาคนแรก

กรมพลศึกษาได้จัดให้มีการแข่งขันกรีฑาประจำปี ในกรีฑาสถานแห่งชาติเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2481 ได้ใช้สนามที่มีอัฒจันทร์ไม้ล้อมรอบ หรือที่เรียกว่า สนาม 1-2 ในปัจจุบันเป็นสนามแข่งขัน การดำเนินการแข่งขันกรีฑาครั้งนี้ ได้จัดสร้างลู่วิ่ง การจับเวลา ให้เป็นไปอย่างการแข่งขัน กรีฑาสากลนิยม ซึ่งการแข่งขันครั้งนี้ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินมาเปิดงาน ในกรีฑาสถานแห่งชาติเป็นครั้งแรก

ปี 2486 ไม่ได้จัดการแข่งขันกรีฑา เพราะกองทัพญี่ปุ่นยังคงยึดครองกรีฑาสถานแห่งชาติอยู่ มีความไม่สะดวกบางประการ

ปลายปี 2488 สงครามสงบญี่ปุ่นแพ้สงคราม กรมพลศึกษาเห็นว่าพอจะดำเนินการกีฬาได้ จึงจัดให้มีการแข่งขันกีฬาระหว่างมหาวิทยาลัยขึ้นเป็นครั้งแรก ในปี 2489 กรมพลศึกษาได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬา กรีฑานักเรียนทุกประเภทต่อไปตามเดิม

การจัดการแข่งขันกรีฑานักเรียนได้ดำเนินการแข่งขันเป็นประจำทุกปีติดต่อกัน ส่วนมาก จัดการแข่งขันระหว่างเดือนพฤศจิกายน และเดือนธันวาคม การแข่งขันกรีฑานักเรียนประจำปี 2511 กรมพลศึกษาได้มีหนังสือถึงจังหวัดต่างๆ เชิญชวนให้จังหวัดส่งนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนไม่เกิน ชั้น ม.ศ.3 อายุไม่เกิน 20 ปี และทำสถิติได้เท่าเทียม หรือดีกว่าสถิติทางส่วนกลางเข้าร่วมการแข่งขัน กรีฑาประจำปีของกระทรวงทางกรุงเทพฯ ทั้งนี้เพื่อให้การกีฬาแผ่ขยายออกไปทั่วประเทศ มีจังหวัด ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน 4 จังหวัด คือ จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัด นครราชสีมา และจังหวัดเชียงใหม่

การแข่งขันกรีฑานักเรียนในปี 2512 ได้จัดขึ้นในวันที่ 1-7 ธันวาคม พร้อมกับงาน ศิลปหัตถกรรมนักเรียน ซึ่งเรียกชื่อรวมว่า งานกรีฑาศิลปหัตถกรรมของนักเรียนประจำปี 2512

ปี 2513 เนื่องจากมีการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 6 ซึ่งมีในประเทศไทย กรมพลศึกษา จึงได้เลื่อนการแข่งขันมาในวันที่ 11 ถึง 13 กรกฎาคม 2513 เพื่อจะได้แข่งขันให้เสร็จสิ้นก่อนการ แข่งขันเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 6

จะเห็นได้ว่า กรีฑาได้มีการพัฒนาอยู่ตลอดเวลา สังเกตจากการแข่งขันทุกครั้ง จะมีการ ทำลายสถิติดีกว่าเดิมทุกครั้ง นั่นก็หมายถึงว่าการพัฒนาของการกรีฑาต้องพัฒนาไปทั้งระบบ ไม่ว่าจะเป็นตัวนักกีฬาเอง ผู้ฝึกสอน ผู้ตัดสิน ผู้สนับสนุน อุปกรณ์การแข่งขัน รวมทั้งสนามแข่งขันด้วย

ประวัติโรงเรียนกีฬาที่อยู่ในสังกัดสถาบันการศึกษาและนันทนาการของ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้ดำเนินงานจัดตั้งโรงเรียนกีฬาขึ้นเพื่อจัดการเรียนการสอนแก่นักเรียนที่มีความสามารถพิเศษทางการกีฬา โดยคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 17 เมษายน พ.ศ. 2533 เห็นชอบในหลักการประกาศ ตั้งโรงเรียนกีฬาแบบเต็มรูปแบบโดยจัดตั้งที่จังหวัดสุพรรณบุรีเป็นแห่งแรก ดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาสามัญและฝึกสอนกีฬาในลักษณะโรงเรียนประจำ และต่อมา คณะรัฐมนตรีได้มีมติ เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม พ.ศ. 2536 เห็นชอบในหลักการ ให้มีโครงการจัดตั้งโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัด ให้ดำเนินการให้ครบทุกเขตการศึกษา โดยให้กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการจัดการเรียนการสอนวิชาพลานามัยและฝึกกีฬา กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จัดการเรียนการสอนวิชาสามัญให้กับนักเรียนของโรงเรียนกีฬาในลักษณะของโรงเรียนประจำ รวม 10 แห่ง ในเขตการศึกษาต่างๆ ดังนี้

เขตการศึกษา 2 โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา

เขตการศึกษา 3 โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช

เขตการศึกษา 5 โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี

เขตการศึกษา 6 โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง

เขตการศึกษา 7 โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์

เขตการศึกษา 8 โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง

เขตการศึกษา 9 โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น

เขตการศึกษา 10 โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี

เขตการศึกษา 11 โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ

เขตการศึกษา 12 โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี

ต่อมา กรมพลศึกษา ได้ดำเนินการจัดตั้งโรงเรียนกีฬารูปแบบประหยัดเพิ่มอีก 2 แห่ง เพื่อให้ครบทุกเขตการศึกษา โดยประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ฉบับวันที่ 2 สิงหาคม พ.ศ. 2543 จัดตั้งโรงเรียนกีฬาในเขตการศึกษา 1 ที่จังหวัดปทุมธานี และเขตการศึกษา 4 ที่จังหวัดตรัง แต่ด้วยข้อจำกัดด้านงบประมาณและมาตรการลดขนาดส่วนราชการและไม่เพิ่มอัตรากำลังคนกรมพลศึกษา จึงยังไม่สามารถดำเนินการเปิดการเรียนการสอนแก่นักเรียนของโรงเรียนที่จัดตั้งขึ้นใหม่ทั้ง 2 แห่งได้

สำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เห็นความจำเป็นในการดำเนินงานเปิดการเรียนการสอนโรงเรียนกีฬาขึ้นในปี การศึกษา 2548 ในเขตพื้นที่ภาคใต้ เขตการศึกษา 4 จังหวัดตรัง ตามนโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวกับความเสมอภาคทางการศึกษาให้กระจายทุกท้องถิ่น และยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดในเขตพื้นที่ภาคใต้โดยในระยะเริ่มแรกในปีงบประมาณ

ดังนั้น จากการประชุมคณะรัฐมนตรีสัญจร ที่จังหวัดตรัง เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ได้มีมติให้เปิดรับนักเรียนเข้าเรียนในโรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในปีการศึกษา 2548 เป็นปีแรก ใน 3 ชนิดกีฬา คือ กีฬาฟุตบอล กรีฑา และมวยสากลสมัครเล่น และสำนักงานพัฒนาการกีฬาและนันทนาการ ได้แต่งตั้งให้ นายเอกสิทธิ์ อ้วนไทร ตำแหน่งผู้ช่วยผู้อำนวยการ ระดับ 8 วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดตรัง ปฏิบัติหน้าที่ผู้อำนวยการโครงการจัดตั้งโรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง เมื่อวันที่ 7 มกราคม พ.ศ. 2548 และคำสั่งสภาสถาบันการพลศึกษาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง ตั้งแต่วันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2548 เป็นต้นไป (โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง. 2548)

ชนิดกีฬาที่เปิดสอน

ชนิดกีฬาที่ทำการเปิดสอนในแต่ละโรงเรียนกีฬาในสังกัดสถาบันการพลศึกษาและนันทนาการของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ทั้งหมด 11 แห่ง ได้แก่

โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา เปิดสอน 5 ประเภท ได้แก่ ฟุตบอล กรีฑา เซปักตะกร้อ มวยไทย มวยสากล มวยปล้ำ ยูโด

โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช เปิดสอน 6 ชนิดกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล กรีฑา มวย ยกน้ำหนัก วอลเลย์บอล และเซปักตะกร้อ

โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี เปิดสอน 17 ชนิดกีฬา ได้แก่ กรีฑา เทนนิส ยิงปืน วายน้ำ ยิมนาสติกสากล มวยไทย มวยสากล จักรยาน ยกน้ำหนัก วอลเลย์บอล ยูโด เซปักตะกร้อ ฟุตบอล เบสบอล ซอฟท์บอล แฮนด์บอล และกอล์ฟ

โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง เปิดสอน 5 ชนิดกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา วายน้ำ เทควันโด

โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ เปิดสอน 5 ชนิดกีฬา ได้แก่ เซปักตะกร้อ กรีฑา ยกน้ำหนัก มวยสากล และฟุตบอล

โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง เปิดสอน 8 ชนิดกีฬา ได้แก่ กรีฑา จักรยาน เซปักตะกร้อ ฟุตบอล เทเบิลเทนนิส ยิงธนู วายน้ำ และมวยไทย

โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น เปิดสอน 9 ชนิด ได้แก่ กรีฑา ฟุตบอลชาย/หญิง มวยสากลสมัครเล่น มวยไทยสมัครเล่น เซปักตะกร้อชาย/หญิง เทนนิส แฮนด์บอลหญิง ยกน้ำหนัก และจักรยาน

โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี เปิดสอน 7 ชนิด ได้แก่ กรีฑา เซปักตะกร้อ ฟุตบอล มวยสากล มวยไทย วอลเลย์บอล เทเบิลเทนนิส

โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ เปิดสอน 9 ชนิดกีฬา ได้แก่ กรีฑา ยกน้ำหนัก ยูโด มวยปล้ำ มวยสากล-มวยไทย แอโรบิค เซปักตะกร้อ ฟุตบอล กอล์ฟ

โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี เปิดสอน 5 ชนิดกีฬา ได้แก่ กรีฑา เซปักตะกร้อ ฟุตบอล กอล์ฟ และยกน้ำหนัก

โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง เปิดสอน 3 ชนิดกีฬา ได้แก่ ฟุตบอล กรีฑา และมวยสากลสมัครเล่น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

วิลลิส (กนกวรรณ สารจันทร์. 2545: อ้างอิงจาก Willis. 1982: 10) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจในการแข่งขันกับระดับของการแข่งขัน โดยให้นักกีฬาประเมินตัวเองและผู้ฝึกสอน ประเมินนักกีฬาในการแข่งขันจุดมุ่งหมายของการศึกษา เป็นการตรวจสอบถึงพลังของการกลัวความล้มเหลว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาชาย 33 คน หญิง 10 คน เป็นนักกีฬาวอลเลย์บอล บาสเกตบอล กรีฑาและลานและนักวิ่งทางไกล นักกีฬาทั้งหมดเป็นนักกีฬาระดับทีม มหาวิทยาลัยนักกีฬาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็น ซึ่งเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการแข่งขันกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ซึ่งออกสอบถามเฉพาะกีฬาที่มีน้ำหนักคะแนน 3 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า การประเมินของผู้ฝึกสอนได้ให้ทักษะนักกีฬาที่มีความสัมพันธ์มากที่สุดกับระดับของการแข่งขันและระดับของแรงจูงใจ การประเมินตัวเองของนักกีฬา การเข้าร่วมแข่งขันและพลังจูงใจ คะแนนเป็นตัวแปรที่มีความสำคัญต่อการคาดเดา และพลังแรงจูงใจของนักกีฬาหญิงมีความสัมพันธ์กับผู้ฝึกสอน ทักษะและความรู้ความเข้าใจกับการแข่งขันเป็นสิ่งชี้บอกถึงระดับแรงจูงใจที่ดีที่สุดในการคาดเดาของผู้ฝึกสอน และแรงจูงใจที่พบเสมอๆ คือ ความกลัว

เออร์ลี (Early.1987: 93) ได้ศึกษาการปรับตัวและศึกษาความแตกต่างของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬาประเภททีมและประเภทบุคคล เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวัดลักษณะการปรับตัวขึ้นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับการปรับตัวประพฤติ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจในการเข้าแข่งขัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาฟุตบอล นักกีฬาสเกตบอล นักกรีฑาประเภทลู่ นักกีฬาบาสเกตบอล นักกีฬาเทนนิส ผู้ไม่เป็นนักกีฬา และผู้ที่เป็นักกีฬาครั้งเดียว ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจแตกต่างกันในด้านความล้มเหลว สมรรถภาพร่างกาย การแจ้งให้ทราบและการควบคุมระหว่างนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล แต่การปรับตัวไม่ต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวขึ้นพื้นฐานกับแรงจูงใจในการแข่งขัน ชี้ให้เห็นว่าในกีฬาประเภทบุคคลมีความเข้มแต่ไม่มีในกีฬาประเภททีมและพบว่าแรงจูงใจและการปรับตัวของนักกีฬาที่มีความสามารถสูงและต่ำมีความแตกต่างกัน ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาลักษณะของบุคคลให้ดีขึ้นจะมีความเกี่ยวข้องกับการรักษาแรงจูงใจของนักกีฬาแต่ละบุคคลไว้

ไวท์ (White.1990: 155) ได้ศึกษาลักษณะเฉพาะตัวทางด้านเกี่ยวกับจิตวิทยาและแรงจูงใจในการเล่นกีฬาของนักกีฬาหญิงระดับมหาวิทยาลัยที่มีความสามารถสูง จุดมุ่งหมายของการศึกษานี้เพื่อทำความเข้าใจทางด้านประชากรศาสตร์ และลักษณะของแรงจูงใจในการเข้าร่วมเล่นกีฬา กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ เป็นนักกีฬาหญิงจากมหาวิทยาลัยเซาท์อีสเทิร์น ที่ประสบความสำเร็จในรายการการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามมาตรฐานซึ่งมี 3 ตอน คือ ประสพการณ์ทางด้านกีฬา ความคิดเห็นส่วนตัว และระดับความสนใจทางสังคม จุดสนใจทางการศึกษาในขั้นต้นเป็นการศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในของเขต 5 ด้าน คือ ด้านความต้องการเอาชนะด้วยการแสดงออกทางความก้าวร้าว ความขัดแย้ง ความสามารถ ความร่วมมือทางด้านการแข่งขัน คำถามเพื่อการวิจัยเป็นแบบเฉพาะเจาะจงที่สำรวจความสัมพันธ์ระหว่างการปรับตัวในทางการกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา ความสามารถทางกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา แรงจูงใจในการเล่นกีฬากับการพัฒนาทางการกีฬา ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกีฬาที่มีความสัมพันธ์อย่างมากกับบุคคลและการแก้ไขทางสังคม และการแข่งขัน ความก้าวร้าว ความขัดแย้ง มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันความรู้สึกในทางลบมีความสัมพันธ์ระหว่างการปรับปรุงตัวทางการกีฬาการพิจารณาเป็นพิเศษ ในด้านความก้าวร้าวและความขัดแย้งมีความสัมพันธ์ระดับสูง ทั้งนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคล องค์ประกอบของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางการกีฬาและความสนใจทางสังคม ไม่มีสิ่งใดชี้ว่า การจัดแก้ไของค์ประกอบส่วนบุคคลให้เหมาะสมมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจในการเล่นกีฬา และแม้ว่านักกีฬาในกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยจะมีความสำเร็จในการแข่งขันอย่างสูง เขาก็ยังเห็นคุณค่าของการผสมผสานความร่วมมือและเป็นเครื่องมือสำคัญของการประสบความสำเร็จในการเล่นกีฬาและประสบความสำเร็จในการศึกษา

เฟรเดอริก (Frederick.1991: 1689) ได้ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง แรงจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของการเข้าร่วม และสภาพจิตใจที่แสดงออกมาในของเขตของกิจกรรมทางกาย ลักษณะสภาพจิตใจที่แสดงออกมา เช่น การยกย่องตนเอง ความหดหู่ ความกังวลใจสภาพความเป็นจริงของตนเอง และความมีชีวิตชีวา โดยยึดตามแนวทฤษฎีแรงจูงใจของ เดซีและไรอัน (Deci and Ryan. 1985) ได้เสนอความสำคัญของการศึกษา 2 สิ่ง สิ่งแรกเป็นการกระทำที่เชื่อมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกับสภาพจิตใจที่แสดงออกมา สิ่งที่สองคือการวัดผลวิธีใหม่ 2 วิธี ที่สร้างขึ้นตัวแปรในการศึกษา คือมีเหตุจูงใจในการเข้าร่วมและการวัดความมีชีวิตชีวา กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มผู้ใหญ่ 376 คน กลุ่มนักเรียน 150 คน ผลของการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจในการเข้าร่วมเป็นปัจจัย 3 ส่วนย่อยคือ แรงจูงใจภายในความสามารถความสัมพันธ์ของร่างกาย มีการตั้งสมมุติฐานเพื่อทดสอบนัยสำคัญของความสัมพันธ์ค้นพบระหว่างตัวแปรย่อยของเหตุจูงใจในการเข้าร่วม ระดับของตัวแปรในการเข้าร่วมและสภาพจิตใจที่แสดงออกมา แรงจูงใจในการเข้าร่วม ได้ถูกค้นพบถึงความแตกต่างโดยเพศของผู้เข้าร่วม ผู้หญิงมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าผู้ชาย ในเรื่องแรงจูงใจที่สัมพันธ์กับร่างกาย และ ผู้ชายมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ในแรงจูงใจด้านความสามารถ แรงจูงใจในการเข้าร่วมเป็น

ที่เจรีดส์มา (Tjreedsma. 1994: 2949) ได้ทำการสำรวจแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในวิชาพลศึกษา จุดมุ่งหมายในการศึกษาเพื่อสืบเสาะความสามารถพื้นฐานของทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เพื่ออธิบายถึงการจูงใจและกระบวนการกระทำตามธรรมชาติในวิชาพลศึกษากลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับหก 49 คน ที่เข้าร่วมในการเรียนวอลเลย์บอล 14 คาบในโรงเรียนระดับกลาง กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามที่ประเมินจุดมุ่งหมาย ที่กำหนดทิศทางของพวกเขาและแรงจูงใจภายในวิชาพลศึกษา เท่ากับทักษะทางกลไกของเขาและความสามารถรับรู้ในการเล่นวอลเลย์บอล การเรียนได้ถ่ายทำเป็นวิดีโอเทปและกำหนดรหัสเพื่อตรวจสอบว่านักเรียนแต่ละคนเข้ากันได้ตามสัญญาหรือไม่ และอัตรา การกระทำระหว่างหน่วย ผลการศึกษาพบว่า แบบแสดงความคิดเห็นที่กำหนดตั้งขึ้นไม่ได้อธิบาย แรงจูงใจกระบวนการกระทำเป็นที่พอใจอย่างไรก็ตามความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแบบถูกทำให้เหมือนกันการกระทำในวอลเลย์บอลมีความสัมพันธ์ ทางบวกกับการรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไก การรับรู้ความสามารถทางทักษะกลไกมีความสัมพันธ์ทางบวกและความสามารถทางกีฬาวอลเลย์บอล ขณะที่ความสามารถในการรับรู้ทั้งหมดมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจภายใน ความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญได้ค้นพบระหว่างจุดมุ่งหมายของการแนะแนวทาง และตัวแปรที่เป็นตัวสมทบทางบวกระหว่างงานแนะแนวทางของแรงจูงใจภายในผลของเนื้อหา รวมทั้งความพอใจ ลักษณะของการจัดสภาพต่างๆ ไปของวิชาพลศึกษา การจัดบรรยายโดยครู (แบบของงาน การจัดการ และผลสะท้อนกลับ) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนได้ถูกนำมาอภิปราย

อมอเรสและฮอร์น (Amorase and Horn. 1995: 20) ได้ทำการทดสอบแรงจูงใจภายในระยะยาวของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรก โดยศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมของโค้ช และสถานภาพทางการศึกษา โดยมีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์พฤติกรรมของโค้ชและสถานภาพการศึกษาสามารถทำนายความเปลี่ยนแปลงแรงจูงใจภายในของนักกีฬาวิทยาลัยปีแรกได้หรือไม่ แบบสอบถามได้ดำเนินการทั้งก่อนและหลังฤดูกาลแข่งขันกับนักกีฬา จำนวน 76 คน

ผลวิเคราะห์พบว่า ลักษณะการโค้ชแบบเผด็จการ พร้อมทั้งมีพฤติกรรมตอบสนองของรุนแรงมีผล สันับสนุนอย่างมาก ที่ทำให้แรงจูงใจภายในลดลง และสถานภาพทางการศึกษาไม่มีผลต่อแรงจูงใจภายใน

งานวิจัยในประเทศ

พีระเจต รวิทอง (2536: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบแรงงูใจของนักกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีม ที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536 และเปรียบเทียบแรงงูใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาจำนวน 800 คน แยกเป็นนักกีฬาประเภทบุคคล 400 คน นักกีฬาประเภททีม 400 คน และในจำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จ จำนวน 256 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบวัดแรงงูใจภายในและแรงงูใจภายนอกของไวรัสที่มีการแปลเป็นภาษาไทย และหาค่าความเที่ยงตรงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.73 นำข้อเสนอที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่า “ที” ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬาประเภทบุคคลและประเภททีมเข้าร่วมการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงงูใจภายในมากกว่าแรงงูใจภายนอก
2. แรงงูใจของนักกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้ มีแรงงูใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. นักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงงูใจภายในมากกว่าแรงงูใจภายนอก
4. แรงงูใจของนักกีฬาที่ประสบความสำเร็จทั้งประเภทบุคคลและประเภททีม ในการแข่งขันครั้งนี้มีแรงงูใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

दनัย ยานอม (2538: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงงูใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนัก การวิจัยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงงูใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬายกน้ำหนัก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬายกน้ำหนักหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬายกน้ำหนักที่จัดการแข่งขันขึ้นโดยสมาคมยกน้ำหนัก สโมสรเล่นแห่งประเทศไทยและรายการแข่งขันระดับนานาชาติที่ประเทศไทยส่งเข้าร่วมแข่งขัน ประจำปี พ.ศ.2537 เป็นนักกีฬาระดับเยาวชน 70 คน ระดับประชาชน 82 คน และระดับทีมชาติ 9 คน รวมทั้งสิ้น 161 คน ซึ่งได้มาโดยการเจาะจงเลือกเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า

1. นักกีฬายกน้ำหนักระดับเยาวชนมีแรงงูใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ส่วนแรงงูใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยมี 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง
2. นักกีฬายกน้ำหนักระดับประชาชนมีแรงงูใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับคือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องและด้านโอกาสที่จะ

3. นักกีฬาเยาวชนน้ำหนักรวมที่มีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก 6 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านรายได้และประโยชน์ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และมีแรงจูงใจเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย 1 ด้านคือ ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ

ประเชิญ รอดบ้านเกาะ (2543: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง ความมุ่งหมายในการศึกษาเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเซปักตะกร้อที่จัดขึ้นโดย สมาคมเซปักตะกร้อแห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวน 110 คน การกีฬาแห่งประเทศไทยจำนวน 50 คน กรมพลศึกษา จำนวน 60 คน และรายการอื่นๆ ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลจำนวน 30 คน รวมทั้งหมด 250 คน ซึ่งได้มา โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย ด้วยวิธีตอบแบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาเซปักตะกร้อหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาเซปักตะกร้อ ดังนี้

1. ด้านสุขภาพและอนามัย ตามความคิดเห็นของนักกีฬาเซปักตะกร้อหญิง โดยรวมมีค่าร้อยละ 65.2 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีค่าร้อยละ 24.8 อยู่ในระดับมาก

2. เยาวชนหญิงที่เล่นกีฬากอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 4 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านความรักความถนัด ความสนใจ และด้านเกียรติยศชื่อเสียง มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย

3. ประชาชนชายที่เล่นกีฬากอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 5 ด้านตามลำดับ คือ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัด ความสนใจ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. ประชาชนหญิงที่เล่นกีฬากอล์ฟ มีแรงจูงใจในการเล่นกอล์ฟ ระดับปานกลาง 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านรายได้และผลประโยชน์ มีแรงจูงใจในระดับมาก คือ ด้านสุขภาพอนามัย และมีแรงจูงใจในระดับน้อย คือ เกียรติยศชื่อเสียง

เพ็ญพรรณ มุลมงคล (2548: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง ของโรงเรียนกีฬาที่เปิดสอนกีฬายกน้ำหนัก จำนวน 200 คน เป็นชาย 95 คน และหญิง 105 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความเชื่อมั่น .92 ประกอบด้วยแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬา

1. นักกีฬาชายและหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ และด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นอกจากนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 5 ด้านตามลำดับ คือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ และด้านสุขภาพและอนามัย

2. นักกีฬาชาย มีแรงจูงใจเฉลี่ยในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนัก อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ด้านตามลำดับ คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง นอกจากนั้นมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก 4 ด้านตามลำดับ คือ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านรายได้และผลประโยชน์

3. นักกีฬาหญิง มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากเท่ากันทั้ง 7 ด้านตามลำดับ คือ ด้านโอกาสที่ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านเกียรติยศและชื่อเสียง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง และด้านรายได้และผลประโยชน์

4. เมื่อเปรียบเทียบนักกีฬาเพศชายและเพศหญิง พบว่ามีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาน้ำหนัก เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมพบว่าไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พีรลัทธ์ เกตุวัฒนา. (2549: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 จำนวน 196 คน เป็นนักกีฬาชาย 98 คน และนักกีฬาหญิง 98 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย ผลการวิจัยพบว่า

1. นักกีฬาแฮนด์บอลมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล ด้านสุขภาพอนามัย ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32, 3.90 และ 3.88 ตามลำดับ สำหรับด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และ 3.41

2. นักกีฬาแฮนด์บอลชายมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล ด้านสุขภาพอนามัย ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40, 4.18, 3.83, 3.81 และ 3.67 ตามลำดับ

3. นักกีฬาแฮนด์บอลหญิงมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล ด้านสุขภาพอนามัย และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และ 3.71 สำหรับด้านเกียรติยศชื่อเสียง ด้านความรัก ความถนัด ความสนใจ และด้านความก้าวหน้าในอนาคต มีแรงจูงใจอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63, 3.69 และ 3.19 ตามลำดับ

อังคณา บุญเสมอ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของ นักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักกีฬาฟุตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 จำนวน 198 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าความเชื่อมั่น .94 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า

1. แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสุขภาพและอนามัย ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต โดยรวมอยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 39.62, 47.35, 41.41, 41.82, 47.51, 39.98 และ 36.87 ตามลำดับ

2. แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีช่วงประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ต่ำกว่า 5 ปี ด้านความรักความถนัด และความสนใจ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง และด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 41.13, 47.74, 39.01, และ 50.83 ตามลำดับ และ ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 40.43, 39.01 และ 38.15 ตามลำดับ

3. แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ที่มีประสบการณ์ในการเลือกเล่นกีฬาฟุตบอล ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านความรักความถนัด และความสนใจ และด้านสุขภาพและอนามัย อยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.34 และ 45.51 ตามลำดับ และด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านรายได้และผลประโยชน์ ด้านเกียรติยศชื่อเสียง และด้านโอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้าในอนาคต อยู่ในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 47.00, 43.59, 47.31, 41.34, และ 40.25 ตามลำดับ

จากการศึกษางานเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจในการเล่นกีฬาในแต่ละชนิด กีฬามีความแตกต่างกัน ในงานวิจัยศึกษาตามแนวกุ่ม ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) ทฤษฎีของ มาสโลว์ ทฤษฎีของเมอร์เรย์ พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับของแต่ละ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬา 11 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาคอนกรีต จังหวัดตรัง โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์ โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครราชสีมา โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2551 เป็นนักกีฬากรีฑาทั้งหมด จำนวน 796 คน เป็นนักกีฬาชาย จำนวน 445 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 351 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬาทั้ง 11 แห่ง ประจำปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้มาจากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครซีและมอร์แกน (Krejcie and Morgan. อ้างอิงจาก พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 260 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาทั้งหมด จำนวน 300 คน โดยแบ่งเป็นนักกีฬาเพศชาย จำนวน 167 คน และนักกีฬาเพศหญิง จำนวน 133 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ดังตาราง 1

ตาราง 1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	จำนวนนักกรีฑา			
	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	ชาย (คน)	หญิง (คน)	ชาย (คน)	หญิง (คน)
1. โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง	42	30	16	11
2. โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี	39	36	14	14
3. โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครสวรรค์	46	24	17	9
4. โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ	31	18	12	7
5. โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง	40	36	15	14
6. โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี	41	31	16	12
7. โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น	39	35	14	13
8. โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช	56	56	21	21
9. โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา	40	30	15	11
10. โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี	31	21	12	8
11. โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง	40	34	15	13
รวมทั้งสิ้น	445	351	167	133
	796		300	

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ประจำปีการศึกษา 2551 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาจากงานวิจัยผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา
ปีการศึกษา 2551

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

การวิจัยครั้งนี้ ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจ โดยศึกษาจากตำรา เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านจิตวิทยาและจากการสัมภาษณ์นักกีฬาที่เรียนโรงเรียนกีฬา

2. ศึกษาหาข้อมูลเบื้องต้นจากการพูดคุยกับนักกีฬาชายและนักกีฬานักหญิง

3. นำข้อมูลจากการศึกษาและค้นคว้ามาวิเคราะห์ตามทฤษฎีแรงจูงใจ จากนั้นนำมาสร้างแบบสอบถาม โดยแยกลักษณะของแรงจูงใจออกเป็น 4 ด้าน คือ

3.1 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

3.2 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

3.3 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน

3.4 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท เพื่อขอคำแนะนำในการตรวจแก้ไข และปรับปรุง

5. นำแบบสอบถามมาปรับปรุงโดยเลือกข้อที่มีค่าดัชนีสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป มาสร้างมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ ตามแนวของลิเคิร์ต (Likert) โดยกำหนดระดับของแรงจูงใจตามเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด	หมายความว่า นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด
มาก	หมายความว่า นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก
ปานกลาง	หมายความว่า นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นปานกลาง
น้อย	หมายความว่า นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย
น้อยที่สุด	หมายความว่า นักกีฬาได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

การแปลความหมายโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลโดยอิงเกณฑ์ หาค่าเฉลี่ยเมื่อทำการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับของแรงจูงใจ
4.21 – 5.00	มากที่สุด
3.41 – 4.20	มาก
2.61 – 3.40	ปานกลาง
1.81 – 2.60	น้อย
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

6. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้กับนักกรีฑาโรงเรียนกีฬากรุงเทพมหานคร จำนวน 30 คน ซึ่งเป็นนักกรีฑาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาช (Cronbach, 1970: 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.93

7. นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญ
2. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือต่อผู้อำนวยการโรงเรียนกีฬาทั้ง 11 แห่ง
3. ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการส่งแบบสอบถาม ถามนักกีฬาโรงเรียนกีฬาทั้งหมด จำนวน 300 คน ด้วยตนเอง และดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาประจำปีการศึกษา 2551 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม มาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. นำข้อมูลทีวิเคราะห์ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาในโรงเรียนกีฬาระหว่างเพศชายกับเพศหญิง และนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 กับ 4 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและทดสอบความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test Independent)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามระเบียบวิธีทางสถิติเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 นั้น สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
%	แทน	ค่าร้อยละ (Percentage)
N	แทน	จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงความถี่แบบที (t-distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเรื่องแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 โดยการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักกีฬาเพศชาย จำนวน 167 คน และเป็นนักกีฬาเพศหญิง จำนวน 133 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 300 คน และหลังจากที่ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามพบว่าแบบสอบถามมีความสมบูรณ์จำนวน 300 ฉบับ จากนั้นผู้วิจัยได้รวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบค่าที

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 2 ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม (N = 300)

รายการ		จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
เพศ	ชาย	167	55.70
	หญิง	133	44.30
	รวม	300	100.00
ช่วงชั้นทางการศึกษา			
	ช่วงชั้นที่ 3	188	62.73
	ช่วงชั้นที่ 4	112	37.33
	รวม	300	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 300 คน เป็นเพศชายจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 55.70 และเพศหญิงจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30 เป็นนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน 188 คน คิดเป็น ร้อยละ 62.73 และเป็นนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 37.33

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา
ปีการศึกษา 2551

ตาราง 3 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ
นักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (N = 300)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของ แรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีความรักและชื่นชอบกรีฑา	141	138	18	2	1	4.39	0.66	มากที่สุด
2. สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกรีฑา	114	150	32	3	1	4.24	0.71	มากที่สุด
3. มีความสามารถเกี่ยวกับกรีฑา	43	153	93	10	1	3.76	0.75	มาก
4. ชื่นชอบนักกรีฑาที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ	138	135	25	2	0	4.36	0.66	มากที่สุด
5. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ	159	121	20	0	0	4.46	0.62	มากที่สุด
6. ต้องการเข้าร่วมแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ	163	116	21	0	0	4.47	0.63	มากที่สุด
รวม	758	813	209	17	3	4.28	0.67	มากที่สุด

จากตาราง 3 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การที่นักกีฬาต้องการเข้าร่วมแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.63) ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.62) และมีความรักและชื่นชอบกรีฑา ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.66)

ตาราง 4 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (N = 300)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ครอบครัวยินสนับสนุนให้เล่นกรีฑา	126	142	29	3	0	4.30	0.68	มากที่สุด
2. ญาติ มิตร และคนใกล้ตัวให้การสนับสนุน	86	159	49	4	2	4.08	0.75	มาก
3. เห็นนักกรีฑาที่รู้จักหรือคนใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่น	70	139	78	12	1	3.88	0.82	มาก
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกรีฑา	79	145	59	17	0	3.95	0.83	มาก
5. ได้รับการชักชวนจากบุคคลที่มีชื่อเสียง	31	129	86	45	9	3.43	0.97	มาก
6. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกรีฑา	49	131	77	32	11	3.58	1.00	มาก
รวม	441	845	378	113	23	3.87	0.84	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การมีครอบครัวยินสนับสนุนให้เล่นกรีฑา ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.68) การมีญาติ มิตรและคนใกล้ตัวให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.75) และครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกรีฑา ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.83)

ตาราง 5 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน (N = 300)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น	115	148	32	5	0	4.24	0.71	มากที่สุด
2. ช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนได้	95	154	45	4	2	4.12	0.75	มาก
3. มีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพนักกรีฑา	74	137	81	8	0	3.92	0.79	มาก
4. มีโอกาสที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกรีฑา	63	140	80	15	2	3.82	0.84	มาก
5. มีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา	83	146	55	14	2	3.98	0.84	มาก
6. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ	65	144	66	23	2	3.82	0.88	มาก
รวม	495	869	359	69	8	3.98	0.80	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬามีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การมีโอกาเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.71) เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนได้ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.75) และการมีโอกาเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬาได้ ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.84)

ตาราง 6 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงงูใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านกีรติยศชื่อเสียงและสังคม (N = 300)

รายการ	จำนวนของแรงงูใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงงูใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชมจากสังคม	68	155	74	2	1	3.96	0.73	มาก
2. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง	96	158	44	2	0	4.16	0.69	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ	131	135	34	0	0	4.32	0.67	มากที่สุด
4. ได้เพื่อนและมิตรภาพจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	97	153	45	5	0	4.14	0.72	มาก
5. ได้พบปะใกล้ชิดกับคนที่มีชื่อเสียงในวงการกีฬา	83	156	53	7	1	4.04	0.76	มาก
6. ได้ออกสื่อต่างๆ เป็นที่รู้จักของสังคม	9	27	76	27	9	3.63	0.95	มาก
รวม	484	784	326	43	11	4.04	0.75	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่าแรงงูใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านกีรติยศชื่อเสียงและสังคม โดยภาพรวมมีแรงงูใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬามีแรงงูใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.67) ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 4.16$, S.D. = 0.69) และต้องการได้เพื่อนและมิตรภาพจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.72)

ตาราง 7 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาชายโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (N = 167)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีความรักและชื่นชอบกรีฑา	80	74	11	2	0	4.39	0.67	มากที่สุด
2. สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกรีฑา	65	79	20	3	0	4.32	0.73	มากที่สุด
3. มีความสามารถเกี่ยวกับกรีฑา	28	80	50	8	1	3.75	0.81	มาก
4. ชื่นชอบนักกรีฑาที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ	80	76	10	1	0	4.41	0.63	มากที่สุด
5. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ	97	63	7	0	0	4.54	0.58	มากที่สุด
6. ต้องการเข้าร่วมแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ	94	65	8	0	0	4.51	0.59	มากที่สุด
รวม	444	437	106	14	1	4.32	0.67	มากที่สุด

จากตาราง 7 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาชายโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.32$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกรีฑาชายมีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ ($\bar{X} = 4.54$, S.D. = 0.58) ต้องการเข้าร่วมแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.59) และชื่นชอบ นักกรีฑาที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ ($\bar{X} = 4.41$, S.D. = 0.63)

ตาราง 8 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาชายโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (N = 167)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกรีฑา	66	79	20	2	0	4.25	0.71	มากที่สุด
2. ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดตัวให้การสนับสนุน	42	88	32	3	2	3.99	0.79	มาก
3. เห็นนักกรีฑาที่รู้จักหรือคนใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่น	36	73	50	7	1	3.81	0.84	มาก
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่น	46	74	34	13	0	3.92	0.89	มาก
5. ได้รับการชักชวนจากบุคคลที่มีชื่อเสียง	21	63	44	32	7	3.35	1.06	ปานกลาง
6. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกรีฑา	32	66	39	21	9	3.54	1.10	มาก
รวม	243	443	219	78	19	3.81	0.90	มาก

จากตาราง 8 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาชายโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, S.D.= 0.90) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักกีฬาชายมีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การมีครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกรีฑา ($\bar{X} = 4.25$, S.D.= 0.71) การมีญาติมิตรและคนใกล้ชิดตัวให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 3.99$, S.D.= 0.79) และครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกรีฑา ($\bar{X} = 3.92$, S.D.= 0.89)

ตาราง 9 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาชายโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน (N = 167)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น	57	89	18	3	0	4.20	0.70	มาก
2. ช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัว เรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา เล่าเรียนได้	56	80	26	3	2	4.11	0.81	มาก
3. มีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพนักกรีฑา	41	79	42	5	0	3.93	0.79	มาก
4. มีโอกาสที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกรีฑา	35	80	40	10	2	3.81	0.88	มาก
5. มีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา	49	84	23	10	1	4.02	0.85	มาก
6. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ	39	76	33	17	2	3.80	0.95	มาก
รวม	277	488	182	48	7	3.98	0.83	มาก

จากตาราง 9 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาชายโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$, S.D.= 0.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาชายมีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การมีโอกาเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.20$, S.D.= 0.70) เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนได้ ($\bar{X} = 4.11$, S.D.= 0.81) และการมีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา ($\bar{X} = 4.02$, S.D.= 0.85)

ตาราง 10 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาชายโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม (N = 167)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชมจากสังคม	31	88	45	2	1	3.87	0.74	มาก
2. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง	52	89	24	2	0	4.14	0.70	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ	79	70	18	0	0	4.37	0.67	มากที่สุด
4. ได้เพื่อนและมิตรภาพจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	51	90	24	2	0	4.14	0.69	มาก
5. ได้พบปะใกล้ชิดกับคนที่มีชื่อเสียงในวงการกีฬา	44	87	29	6	1	4.00	0.80	มาก
6. ได้ออกสื่อต่างๆ เป็นที่รู้จักของสังคม	26	76	39	20	6	3.57	1.01	มาก
รวม	283	500	179	32	8	4.02	0.77	มาก

จากตาราง 10 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาชายโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาชายมีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาเรียงลำดับจากมาก ไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.67) ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.70) และต้องการได้เพื่อนและมิตรภาพจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.69)

ตาราง 11 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาหญิงโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (N = 133)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีความรักและชื่นชอบกรีฑา	61	64	7	0	1	4.38	0.66	มากที่สุด
2. สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกรีฑา	49	71	12	0	1	4.26	0.68	มากที่สุด
3. มีความสามารถเกี่ยวกับกรีฑา	15	73	43	2	0	3.76	0.67	มาก
4. ชื่นชอบนักกรีฑาที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ	58	59	15	1	0	4.31	0.70	มากที่สุด
5. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ	62	58	13	0	0	4.37	0.66	มากที่สุด
6. ต้องการเข้าร่วมแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ	69	51	13	0	0	4.42	0.67	มากที่สุด
รวม	314	376	103	3	2	4.25	0.67	มากที่สุด

จากตาราง 11 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาหญิงโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.67) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกีฬาหญิงมีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ นักกีฬาต้องการเข้าร่วมแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ ($\bar{X} = 4.42$, S.D. = 0.67) มีความรักและชื่นชอบกรีฑา ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.66) และ ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.66)

ตาราง 12 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาหญิงโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (N = 133)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกรีฑา	60	63	9	1	0	4.37	0.65	มากที่สุด
2. ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดตัวให้การสนับสนุน	44	71	17	1	0	4.19	0.68	มาก
3. เห็นนักกรีฑาที่รู้จักหรือคนใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่น	34	66	28	5	0	3.97	0.79	มาก
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกรีฑา	33	71	25	4	0	4.00	0.75	มาก
5. ได้รับการชักชวนจากบุคคลที่มีชื่อเสียง	10	66	42	13	2	3.52	0.83	มาก
6. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกีฬา	17	65	38	11	2	3.63	0.87	มาก
รวม	198	402	159	35	4	3.95	0.76	มาก

จากตาราง 12 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาหญิงโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกีฬาหญิงมีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การมีครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกรีฑา ($\bar{X} = 4.37$, S.D. = 0.65) การมีญาติมิตรและคนใกล้ชิดตัวให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.68) และครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกรีฑา ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.75)

ตาราง 13 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน (N = 133)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น	58	59	14	2	0	4.30	0.72	มากที่สุด
2. ช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนได้	39	74	19	1	0	4.14	0.67	มาก
3. มีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพนักกรีฑา	33	58	39	3	0	3.91	0.79	มาก
4. มีโอกาสที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกรีฑา	28	60	40	5	0	3.83	0.80	มาก
5. มีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา	34	62	32	4	1	3.93	0.83	มาก
6. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ	26	68	33	6	0	3.86	0.78	มาก
รวม	218	381	177	21	1	4.00	0.77	มาก

จากตาราง 13 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬานักเรียนโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 0.77) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬานักเรียนมีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การได้มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.72) เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนได้ ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.67) และการมีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬาได้ ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.83)

ตาราง 14 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาหญิงโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านกีรติยศชื่อเสียงและสังคม (N = 133)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ต้องการได้รับการยกย่องชื่นชมจากสังคม	37	67	29	0	0	4.06	0.71	มาก
2. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง	44	69	20	0	0	4.18	0.67	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ	52	65	16	0	0	4.27	0.66	มากที่สุด
4. ได้เพื่อนและมิตรภาพจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	46	63	21	3	0	4.14	0.76	มาก
5. ได้พบปะใกล้ชิดกับคนที่มีชื่อเสียงในวงการกีฬา	39	69	24	1	0	4.10	0.71	มาก
6. ได้ออกสื่อต่างๆ เป็นที่รู้จักของสังคม	21	65	37	7	3	3.71	0.88	มาก
รวม	239	398	147	11	3	4.08	0.73	มาก

จากตาราง 14 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาหญิงโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านกีรติยศชื่อเสียงและสังคม โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, S.D. = 0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาหญิงมีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ($\bar{X} = 4.27$, S.D. = 0.66) ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.67) และต้องการได้เพื่อนและมิตรภาพจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = 0.76)

ตาราง 15 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (N = 188)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีความรักและชื่นชอบกรีฑา	90	85	11	1	1	4.39	0.67	มากที่สุด
2. สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกรีฑา	71	95	19	2	1	4.24	0.72	มากที่สุด
3. มีความสามารถเกี่ยวกับกรีฑา	27	98	56	6	1	3.77	0.75	มาก
4. ชื่นชอบนักกรีฑาที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศไทย	87	83	16	2	0	4.36	0.68	มากที่สุด
5. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ	101	72	15	0	0	4.46	0.64	มากที่สุด
6. ต้องการเข้าร่วมแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ	97	77	14	0	0	4.44	0.63	มากที่สุด
รวม	473	510	131	11	3	4.28	0.68	มากที่สุด

จากตาราง 15 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$, S.D. = 0.68) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.64) ต้องการเข้าร่วมแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ ($\bar{X} = 4.44$, S.D. = 0.63) และมีความรักและชื่นชอบกรีฑา ($\bar{X} = 4.39$, S.D. = 0.67)

ตาราง 16 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (N = 188)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกรีฑา	76	92	18	2	0	4.29	0.68	มากที่สุด
2. ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดตัวให้การสนับสนุน	52	100	31	3	2	4.05	0.78	มาก
3. เห็นนักกรีฑาที่รู้จักหรือคนใกล้ชิดประสบความสำเร็จ จึงอยากเล่น	44	91	46	7	0	3.91	0.79	มาก
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกรีฑา	48	94	33	13	0	3.94	0.84	มาก
5. ได้รับการชักชวนจากบุคคลที่มีชื่อเสียง	17	80	54	31	6	3.38	0.97	ปานกลาง
6. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกรีฑา	32	84	44	21	7	3.60	1.02	มาก
รวม	269	541	226	77	15	3.86	0.85	มาก

จากตาราง 16 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.86$, S.D. = 0.85) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การมีครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกรีฑา ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.68) การมีญาติมิตรและคนใกล้ชิดตัวให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.78) และครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกรีฑา ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.84)

ตาราง 17 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน (N = 188)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับของแรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น	73	91	20	4	0	4.24	0.73	มากที่สุด
2. ช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัว เรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนได้	59	99	26	2	2	4.12	0.76	มาก
3. มีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพนักกรีฑา	46	81	56	5	0	3.89	0.80	มาก
4. มีโอกาสที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกรีฑา	33	91	52	10	2	3.76	0.84	มาก
5. มีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา	47	96	36	8	1	3.96	0.81	มาก
6. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ	37	92	45	12	2	3.80	0.87	มาก
รวม	295	550	235	41	7	3.96	0.80	มาก

จากตาราง 17 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การมีโอกาเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.73) เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนได้ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.76) และมีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬาได้ ($\bar{X} = 3.96$, S.D. = 0.81)

ตาราง 18 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและ สังคม (N = 188)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชม จากสังคม	41	98	46	2	1	3.94	0.94	มาก
2. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง	58	102	26	2	0	4.15	0.77	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ ตระกูล และประเทศชาติ	81	85	22	0	0	4.31	0.73	มากที่สุด
4. ได้เพื่อนและมีมิตรภาพจากการ ฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	61	94	30	3	0	4.13	0.67	มาก
5. ได้พบปะใกล้ชิดกับคนที่มี ชื่อเสียงในวงการกีฬา	49	96	37	6	0	4.00	0.69	มาก
6. ได้ออกสื่อต่างๆเป็นที่รู้จักของ สังคม	28	91	45	20	4	3.63	0.74	มาก
รวม	318	566	206	33	5	4.03	0.76	มาก

จากตาราง 18 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.76) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ($\bar{X} = 4.31$, S.D. = 0.73) ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 4.15$, S.D. = 0.77) และต้องการได้เพื่อนและมีมิตรภาพจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.67)

ตาราง 19 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ (N = 112)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. มีความรักและชื่นชอบกรีฑา	51	53	7	1	0	4.38	0.65	มากที่สุด
2. สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกรีฑา	43	55	13	1	0	4.25	0.69	มากที่สุด
3. มีความสามารถเกี่ยวกับกรีฑา	16	55	37	4	0	3.74	0.74	มาก
4. ชื่นชอบนักกรีฑาที่ทำชื่อเสียง ให้ประเทศชาติ	51	52	9	0	0	4.38	0.63	มากที่สุด
5. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มี ความสามารถ	58	49	5	0	0	4.47	0.58	มากที่สุด
6. ต้องการเข้าร่วมแข่งขันกรีฑา ในระดับต่างๆ	66	39	7	0	0	4.53	0.62	มากที่สุด
รวม	285	303	78	6	0	4.29	0.65	มากที่สุด

จากตาราง 19 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.65) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ ต้องการเข้าร่วมแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.62) ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.58) และมีความรักและชื่นชอบกรีฑา ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.65)

ตาราง 20 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (N = 112)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกรีฑา	50	50	1	1	0	4.33	0.69	มากที่สุด
2. ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดตัวให้ การสนับสนุน	34	59	18	1	0	4.13	0.70	มาก
3. เห็นนักกรีฑาที่รู้จักหรือคน ใกล้ชิดประสบความสำเร็จ จึงอยากเล่น	26	48	32	5	1	3.83	0.87	มาก
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกรีฑา	31	51	26	4	0	3.97	0.81	มาก
5. ได้รับการชักชวนจากบุคคลที่มี ชื่อเสียง	14	49	32	14	3	3.51	0.96	มาก
6. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่ เป็นนักกรีฑา	17	47	33	11	4	3.55	0.99	มาก
รวม	172	304	142	36	8	3.89	0.84	มาก

จากตาราง 20 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.84) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การมีครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกรีฑา ($\bar{X} = 4.33$, S.D. = 0.69) การมีญาติมิตรและคนใกล้ชิดตัวให้การสนับสนุน ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 0.70) และครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกรีฑา ($\bar{X} = 3.97$, S.D. = 0.81)

ตาราง 21 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน (N = 112)

รายการ	จำนวนของแรงจูงใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงจูงใจ
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น	42	57	12	1	0	4.25	0.68	มากที่สุด
2. ช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัว เรื่อง ค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนได้	36	55	19	2	0	4.12	0.74	มาก
3. มีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพ นักกรีฑา	28	56	25	3	0	3.97	0.77	มาก
4. มีโอกาสที่จะได้ทำงานเป็น ผู้ฝึกสอนกรีฑา	30	49	28	5	0	3.93	0.84	มาก
5. มีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยใน โควตานักกีฬา	36	50	19	6	1	4.02	0.89	มาก
6. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็น ข้าราชการ	28	52	21	11	0	3.87	0.91	มาก
รวม	200	319	124	28	1	4.03	0.80	มาก

จากตาราง 21 แสดงว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน โดยภาพรวมมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.03$, S.D. = 0.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ การมีโอกาเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.68) เป็นการช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัว เรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียนได้ ($\bar{X} = 4.12$, S.D. = 0.74) และการมีโอกาเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬาได้ ($\bar{X} = 4.02$, S.D. = 0.89)

ตาราง 22 ความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของแรงงูใจในการเล่นกรีฑาของ นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียงและ สังคม (N = 112)

รายการ	จำนวนของแรงงูใจ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ของ แรงงูใจ
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด			
1. ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชม จากสังคม	27	57	28	0	0	3.99	0.70	มาก
2. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง	38	56	18	0	0	4.18	0.69	มาก
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ ตระกูล และประเทศชาติ	50	50	12	0	0	4.34	0.67	มากที่สุด
4. ได้เพื่อนและมิตรภาพจากการ ฝึกซ้อมหรือแข่งขัน	36	59	15	2	0	4.15	0.71	มาก
5. ได้พบปะใกล้ชิดกับคนที่มี ชื่อเสียงในวงการกีฬา	34	60	16	1	1	4.12	0.74	มาก
6. ได้ออกสื่อต่างๆ เป็นที่รู้จักของ สังคม	19	50	31	7	5	4.63	0.99	มากที่สุด
รวม	204	332	120	10	6	4.24	0.75	มากที่สุด

จากตาราง 22 แสดงว่าแรงงูใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านเกียรตินิยมชื่อเสียงและสังคม โดยภาพรวมมีแรงงูใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.75) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 มีแรงงูใจในการเล่นกรีฑา เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 อันดับ ได้แก่ นักกรีฑาได้ออกสื่อต่างๆ เป็นที่รู้จักของสังคม ($\bar{X} = 4.63$, S.D. = 0.99) ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูลและประเทศชาติ ($\bar{X} = 4.34$, S.D. = 0.67) และต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = 0.69)

ตาราง 23 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ระหว่างนักกีฬาชายและหญิง (N = 300)

แรงจูงใจ	เพศ		$\bar{X}$	S.D.	t	P
	ชาย = 167 คน	หญิง = 133 คน				
1. ด้านความรักความถนัดและความสนใจ	ชาย	หญิง	25.84	2.77	1.04	.30
			25.50	2.90		
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ชาย	หญิง	22.87	3.67	2.09	.04*
			23.68	3.03		
3. ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน	ชาย	หญิง	23.87	3.75	0.24	.81
			23.97	3.53		
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม	ชาย	หญิง	24.10	3.09	1.02	.31
			24.46	3.03		
แรงจูงใจในภาพรวม	ชาย	หญิง	96.67	10.44	0.79	.43
			97.60	9.75		

*P < .05

จากตาราง 23 แสดงว่านักกีฬาชายและหญิง โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาระหว่างนักกีฬาชายและหญิงแตกต่างกันในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม พบว่าไม่แตกต่างกัน

ตาราง 24 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ระหว่างนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 (N = 300)

แรงจูงใจ	ช่วงชั้นที่	$\bar{X}$	S.D.	t	p
	3 = 188 คน 4 = 112 คน				
1. ด้านความรัก ความถนัด และ ความสนใจ	3	25.65	2.91	0.26	.80
	4	25.74	2.70		
2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง	3	23.17	3.51	0.37	.71
	4	23.32	3.28		
3. ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษา และการทำงาน	3	23.77	3.56	0.87	.38
	4	24.15	3.79		
4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม	3	24.17	3.06	0.67	.50
	4	24.41	3.08		
แรงจูงใจในภาพรวม	3	96.76	9.92	0.71	.48
	4	97.63	10.52		

จากตาราง 24 แสดงว่านักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551
2. เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา จำแนกตามเพศ และ ช่วงชั้นทางการศึกษา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬา 11 แห่ง ได้แก่ โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครศรีธรรมราช โรงเรียนกีฬาจังหวัดขอนแก่น โรงเรียนกีฬาจังหวัดอุบลราชธานี โรงเรียนกีฬาจังหวัดนครราชสีมา โรงเรียนกีฬาจังหวัดอ่างทอง โรงเรียนกีฬาจังหวัดศรีสะเกษ โรงเรียนกีฬาจังหวัดลำปาง โรงเรียนกีฬาจังหวัดยะลา โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี โรงเรียนกีฬาจังหวัดชลบุรี ประจำปีการศึกษา 2551 เป็นนักกีฬากรีฑาทั้งหมดจำนวน 796 คน เป็นนักกีฬาชายจำนวน 445 คน นักกีฬาหญิงจำนวน 351 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักกีฬาโรงเรียนกีฬาทั้ง 11 แห่ง ประจำปีการศึกษา 2551 ซึ่งได้มาจากการประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan. อ้างอิงจาก พงษ์รัตน์ ทวีรัตน์. 2543: 303) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 260 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักกีฬาทั้งหมดจำนวน 300 คน โดยแบ่งเป็นนักกีฬาเพศชายจำนวน 167 คน นักกีฬาเพศหญิงจำนวน 133 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ประจำปีการศึกษา 2551 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการศึกษาจากงานวิจัยผู้เชี่ยวชาญ และเอกสารตำราต่างๆ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. นักกีฬาเพศชายและหญิง
2. นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และ 4

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา
ประจำปีการศึกษา 2551

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำข้อมูลมาตรวจสอบ
ความสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติตามลักษณะที่ต้องการศึกษาดังนี้

1. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมาวิเคราะห์
โดยวิธีการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. นำผลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา
ประจำปีการศึกษา 2551 ทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง
ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม มาวิเคราะห์
โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. นำข้อมูลทีวิเคราะห์ เปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา
ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง และนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 กับ 4 โดยการวิเคราะห์
ความแปรปรวนแบบทางเดียวและทดสอบความแตกต่างโดยใช้การทดสอบค่าที (t-test Independent)

สรุปผล

แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ประจำปีการศึกษา 2551 ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดมีจำนวน 300 คน เป็นเพศชาย จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ
55.70 และเพศหญิงจำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 44.30 เป็นนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 จำนวน
188 คน คิดเป็น ร้อยละ 62.73 และเป็นนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ
37.33
2. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 โดยรวม ด้านความรัก
ความถนัดและความสนใจ ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.67) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านบุคคลที่
เกี่ยวข้อง ($\bar{X}$ = 3.87, S.D. = 0.84) ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน ($\bar{X}$ = 3.98,
S.D. = 0.80) และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ($\bar{X}$ = 4.04, S.D. = 0.75) มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก
3. แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 จำแนกตามเพศและ
ช่วงชั้นทางการศึกษา มีดังนี้

3.1 จำแนกตามเพศ

3.1.1 แรงงูใจในการเล่นกริฑาของนักกีฬารายโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X}$ = 4.32, S.D = 0.67) มีแรงงูใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}$ = 3.81, S.D = 0.90) ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำางาน ($\bar{X}$ = 3.98, S.D = 0.83) และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ($\bar{X}$ = 4.02, S.D = 0.77) มีแรงงูใจอยู่ในระดับมาก

3.1.2 แรงงูใจในการเล่นกริฑาของนักกีฬาหญิงโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X}$ = 4.25, S.D = 0.67) มีแรงงูใจอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}$ = 3.95, S.D = 0.76) ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำางาน ($\bar{X}$ = 4.00, S.D = 0.77) และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ($\bar{X}$ = 4.08, S.D = 0.73) มีแรงงูใจอยู่ในระดับมาก

3.2 จำแนกตามช่วงชั้นทางการศึกษา

3.2.1 แรงงูใจในการเล่นกริฑาของนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.68) มีแรงงูใจอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}$ = 3.86, S.D. = 0.85) ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำางาน ($\bar{X}$ = 3.96, S.D. = 0.80) และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ($\bar{X}$ = 4.03, S.D. = 0.76) มีแรงงูใจอยู่ในระดับมาก

3.2.2 แรงงูใจในการเล่นกริฑาของนักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 4 โรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.65) และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม ($\bar{X}$ = 4.24, S.D. = 0.75) มีแรงงูใจอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}$ = 3.89, S.D. = 0.84) และด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำางาน ($\bar{X}$ = 4.03, S.D. = 0.80) มีแรงงูใจอยู่ในระดับมาก

4. ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยแรงงูใจในการเล่นกริฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำางาน และด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม จำแนกตามเพศและช่วงชั้นทางการศึกษา มีดังนี้

4.1 จำแนกตามเพศ พบว่า นักกีฬารายและหญิงมีแรงงูใจในการเล่นกริฑาไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า แรงงูใจในการเล่นกริฑาระหว่างนักกีฬารายและหญิงแตกต่างกันในด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่ในด้านความรักความถนัดและ

4.2 จำแนกตามช่วงชั้นทางการศึกษา พบว่า นักกีฬาที่ศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 3 และ 4 มีแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาไม่แตกต่างกัน

5. ข้อเสนอแนะ พบว่า มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจอื่นๆ เช่น การได้มีโอกาสไปเที่ยวต่างจังหวัด และอยากติดทีมชาติเหมือนพี่ๆ

อภิปรายผล

จากการศึกษาของแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 สามารถอภิปรายแยกด้านต่างๆ ดังนี้

1. ด้านความรัก ความถนัด และความสนใจ จากการศึกษาค้นคว้า พบว่า แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่านักกีฬาต้องการอยากเล่นกรีฑา อยากไปเที่ยวต่างจังหวัด ได้เจอและพบปะกับเพื่อนใหม่ๆ จึงทำให้นักกีฬาอยากเข้าร่วมการแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ เช่น การแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ กีฬานักเรียนนักศึกษาแห่งประเทศไทย และกีฬากรมพลศึกษา เป็นต้น ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ เป็นแรงกระตุ้นที่เกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายในทั้งสิ้น ดังคำกล่าวของ สืบสาย บุญวิบุตร (2541: 56) ได้กล่าวไว้ว่าแรงจูงใจภายใน (Intrinsic) เป็นแรงจูงใจที่ต้องการจะกระทำ หรือประพฤติเพราะรับรู้ ว่าตนมีความสามารถ (Competence) มีความมุ่งมั่นด้วยตนเอง (Self-determination) ความพยายามที่จะกระทำ เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นภายในตนเอง ที่เกิดจากการรับรู้ตนเองว่ามีความสามารถเป็นแรงจูงใจภายใน ดังนั้นแรงจูงใจในการเล่นกรีฑา อาจเป็นเพราะความสนุกสนาน ทำหาย เสี่ยงภัยและชอบการแข่งขัน โดยไม่มีอิทธิพลจากภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง แรงจูงใจภายในเกิดขึ้นได้อย่างไร เพิ่มเติมได้อย่างไรเดิมเป็นสิ่งที่ไม่ได้อธิบายไว้ว่า เป็นเพียงแรงขับภายในที่ตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานเท่านั้น นอกจากนี้ นักกีฬายังมีความรักและความชื่นชอบกรีฑาอีกด้วย เพราะเล่นแล้วสนุกสนาน ทำให้ร่างกายแข็งแรง ซึ่งก็เป็นแรงจูงใจภายในอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งตรงกับทฤษฎีความต้องการตามหลักของเมอร์เรย์ที่ว่า ความต้องการนี้เกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล หรือต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง และนักกีฬายังต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ เพราะต้องการที่จะทำให้ตนเองเป็นที่ยอมรับของสังคมและเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เพ็ญพรรณ มุลมมงคล (2548) ได้ทำการวิจัยเรื่องแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2547 ผลการวิจัยพบว่านักกีฬาชายมีแรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนัก ปีการศึกษา 2547 มีระดับแรงจูงใจด้านความรัก

แต่อย่างไรก็ตามแรงจูงใจภายในนี้จะเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้นักกรีฑามีความมุ่งมั่น ซึ่งแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจเป็นจุดเริ่มต้นของการเล่นกรีฑาอย่างจริงจังของ นักกรีฑาโรงเรียนกีฬาที่สามารถพัฒนาความสามารถของนักกีฬาให้เป็นเลิศและพร้อมที่จะเป็นนักกีฬา ระดับประเทศ

2. ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง จากการศึกษาพบว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียน กีฬา ปีการศึกษา 2551 มีแรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า ครอบครัว ให้การสนับสนุน นั่นก็คือ พ่อแม่ให้การสนับสนุน อยากให้ลูกเล่นกีฬาเก่งเพื่อสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ ตระกูล ตลอดจนญาติ มิตร และคนใกล้ชิดตัวให้การสนับสนุนทำให้เกิดแรงจูงใจอยากที่จะเล่นและ ฝึกซ้อมอย่างจริงจัง และยังมีครู อาจารย์ที่คอยให้คำแนะนำและปรึกษา ซึ่งทำให้เกิดการพัฒนาทักษะ และความสามารถในการเล่นกรีฑาให้เพิ่มขึ้นได้อย่างต่อเนื่องและมีกำลังใจในการฝึกซ้อม ดังคำกล่าว ของ สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2539: 40-41) ที่กล่าวไว้ว่า ในการฝึกซ้อมของนักกีฬา ผู้ฝึกสอนต้องใช้ แรงจูงใจเพื่อกระตุ้นให้นักกีฬาเกิดความตั้งใจในการฝึกซ้อม สิ่งที่คุณฝึกสอนต้องปฏิบัติ มีหลายประการ อันได้แก่การมีความสนใจ (Interest) ซึ่งเป็นสิ่งที่เป็นแรงจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) ดังนั้นผู้ ฝึกสอนควรสร้างความสนใจก่อนการฝึกซ้อม เพื่อให้นักกีฬาเกิดความตื่นตัวและได้เตรียมความพร้อม เพื่อการฝึกซ้อม การสร้างความสนใจทำได้หลายวิธี เช่น การสนทนา การเล่าประสบการณ์ต่างๆ ของผู้ ฝึกสอน เป็นต้น ดังทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ ที่ว่า ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำการสิ่งต่างๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ พีรลัทธ์ เกตุวัตถา (2549) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอล ของนักกีฬาในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22 ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาแฮนด์บอลมี

3. ด้านความก้าวหน้าในการศึกษาและการทำงาน จากการศึกษาพบว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 มีแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าในการศึกษาและการทำงาน อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักกีฬายกยักศึกษาหาความรู้ให้กับตัวเอง ทำให้ตนเองมีความรู้ความสามารถ ไม่อยากให้คนอื่นดูถูกว่าเล่นกีฬาแล้วไม่มีความรู้และไม่ได้เรียนหนังสือ ต้องเล่นกีฬาให้เก่งๆ เพื่อที่จะได้มีโอกาสเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นและมีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬาด้วย ทำให้มีแรงกระตุ้นที่จะฝึกซ้อมและตั้งใจอย่างจริงจัง เพื่อที่จะมีความก้าวหน้าทางการศึกษาและช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัวเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาได้และยังได้มีโอกาสได้รับการบรรจุข้าราชการด้วย

ดังคำกล่าวของ ชาญ โพรค์คลัง (2532: 51 - 53) ได้กล่าวถึง ความต้องการที่จะยกระดับตนเอง (Level of aspiration) แรงจูงใจที่เกิดขึ้นกับนักกีฬามีมากมายหลายอย่าง เป็นต้นว่านักกีฬาบางคน อาจจะมี ความต้องการที่จะยกระดับของตนเองให้สูงขึ้นในทุกๆ ด้าน เช่น ยกระดับการเล่นของตนเอง ยกระดับฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ยกระดับของหน้าที่การงานและอื่นๆ ด้วยเหตุที่มีแรงจูงใจเป็นพลังที่ซ่อนเร้นอยู่ภายในตัวแล้ว จึงเป็นแรงขับที่ดีอย่างหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาประสบความสำเร็จในการฝึกซ้อมและการแข่งขัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อังคณา บุญเสมอ (2550) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34 มีแรงจูงใจด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน อยู่ในระดับมาก และตรงกับ ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ (อาร์ยี่ พันธุ์มณี 2534: 189-192; อ้างอิงจาก Murray. n.d.) ที่ว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากแรงกระตุ้นภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ซึ่งแรงจูงใจในด้านความก้าวหน้าในการศึกษาและการทำงานนี้ มีความสำคัญมากต่อการเล่นกีฬา ซึ่งมีความสำคัญมากในอนาคตเพื่อที่จะได้มีการศึกษาและหน้าที่การงานที่ดีและมั่นคง

4. ด้านเกียรติยศชื่อเสียงและสังคม จากการศึกษาพบว่าแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 มีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่า นักกีฬาต้องการเป็นที่รู้จัก

ข้อเสนอแนะ

1.ควรมีการปลูกฝังให้นักกีฬามีแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจให้มากขึ้น เพราะแรงจูงใจด้านความรัก ความถนัด และความสนใจนี้เป็นแรงจูงใจภายในที่เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ ที่ทำให้บุคคลหันมาสนใจกีฬามากยิ่งขึ้น

2. ควรสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนและบุคคลทั่วไปเห็นคุณค่าของกรีฑาว่าเป็นกีฬาชนิดหนึ่งที่ทำให้ร่างกายแข็งแรงเป็นทักษะพื้นฐานของการมีสมรรถภาพทางกายที่ดี และทำให้มีทักษะกีฬานำไปสู่ความเป็นเลิศทางการกีฬาชนิดอื่นได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับสภาพ ปัญหาและอุปสรรคในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาในโรงเรียนกีฬา
2. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑาในสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่น
3. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬากับนักกรีฑาในโรงเรียนทั่วไป
4. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกรีฑา ในระดับการศึกษาต่างๆ เช่น ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับมหาวิทยาลัย หรือในบุคคลทั่วไป
5. ควรศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาในการแข่งกีฬาระดับชาติและนานาชาติ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- การกีฬาแห่งประเทศไทย. (2531). *ประวัติกรีฑาในประเทศไทย*. (อัดสำเนา).
- กนกวรรณ สารจันทร์. (2545). *แรงจูงใจในการเล่นกีฬาซอฟท์บอลของนักกีฬาซอฟท์บอลในการแข่งขันกีฬาซอฟท์บอลชิงชนะเลิศแห่งประเทศไทย ประจำปี 2545*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ชาญชัย โพธิ์คลัง. (2532). *หลักพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ในการฝึกกีฬา*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- दनัย ยานอม. (2538). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาหญิง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ถ่ายเอกสาร.
- เทเวศร์ พิริยะพจน์. (2529). *หลักการฝึกกีฬายกน้ำหนัก*. กรุงเทพฯ : สยามบรรณาการพิมพ์.
- ประเชิญ รอดบ้านเกาะ. (2543). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นเซปักตะกร้อของนักกีฬาหญิง*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2542). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). *วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์*. พิมพ์ครั้งที่ 8 กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พิชิต เมืองนาโพธิ์. (2534). *เอกสารประกอบการสอน พล 437 จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- พีรลัทธ์ เกตุวัฒนา. (2549). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาแฮนด์บอลในการแข่งขันกีฬาเยาวชนแห่งชาติ ครั้งที่ 22*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). *จิตวิทยาการกีฬา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- พีระเจต รุ่งทอง. (2536). *แรงจูงใจของนักกีฬาที่เข้าร่วมในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 21 พุทธศักราช 2536*. วิทยานิพนธ์ ค.บ.(พลศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญพรรณ มุลมมงคล. (2548). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬายกน้ำหนักของนักกีฬาโรงเรียนกีฬาปีการศึกษา 2537*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์. (2542). *กรีฑา*. กรุงเทพฯ : เลิฟแอนด์ลิฟเพลส จำกัด.
- ฟอง เกิดแก้ว; สวัสดิ์ ทรัพย์จำนง. (2524). *กรีฑา*. สำนักพิมพ์ โอเดียนสโตร์. กรุงเทพฯ.
- มุกดา ศรียงค์; และคณะ. (2540). *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยาทั่วไป คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- โยธิน ศันสนยุท. (2531). *เอกสารคำสอนหลักวิทยา. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.*
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง. (2548). *ประวัติโรงเรียนกีฬาจังหวัดตรัง.* (อัดสำเนา).
- โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี. (2544). *ประวัติโรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรี.* (อัดสำเนา).
- สืบสาย บุญวีรบุตร. (2541: 56). *จิตวิทยาการกีฬา.* กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สุชาติ สุธรรมรักษ์. (2531). *เอกสารประกอบการสอนวิชา จต 101 จิตวิทยาเบื้องต้น. ภาควิชา
การแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปทุมวัน.*
- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2534). *เอกสารประกอบการสอนจิตวิทยาการกีฬา.* กรุงเทพฯ : ภาควิชา
พลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อบรม สันนิบาล. (ม.ป.ป.). *รวมทฤษฎีจิตวิทยา.* กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อร่าม ตั้งใจ. (2539). *การฝึกสมรรถภาพทางกาย.* ฝ่ายวิทยาศาสตร์การกีฬา การกีฬาแห่งประเทศไทย. อัดสำเนา.
- อังคณา บุญเสมอ. (2550). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นฟุตบอลของนักกีฬาหญิงในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 34.* ปริญญาโท กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน.* กรุงเทพฯ : บริษัท ดันอ้อ จำกัด.
- Amorse, Tony; & Hom, Thelma S. (1995). A Season – Long Examination of Intrinsic Motivation In First Year College Athletes : Relationships with Coaching Behavior. *Journal of Sport and Exercise Psychology.* NASPSA Abstracts. 17 : 20 ; Human Kinetics Publishers. Inc.
- Early, Jeffrey Dean. (1987). Interpersonal Orientation and Motivational Differences between Team and Individual Sport Participants, *Dissertation Abstracts International.* MA :Stephen F Austin State University.
- Frederick, Christina M. (1991). An investigation of The Relationships among Participation Motives Level of Participation and Psychological Outcomes in the Domain of Physical Activity. *Dissertation Abstracts International.* Ph.D. The University of Rochester.
- Hilgard. Ernest R. (1983). *Introduction to Psychology.* New York: Harcourt Brace and World Inc.
- Maslow, Abraham H. (1970). *Motivation and personality* 2^{ed} ed. New York: Harper & Row.

- Tjreedsma, Bonnie L. (1994, February). An Exploration of the Causal Relationships Among Achievement Motivation, Variable in Physical Education. *Dissertation Abstracts International*. 54(8) : 108.
- White, Matha Lilian. (1990). "A Study of Collegiate Women Athletes Psychological Characteristics and motivation in Sport (Women Athletes)". *Dissertation Abstracts International*. PHD. University of Georgia.
- Willis, Joe D and others. (1982). *The Relationship Between Competitive Motives and Ratings of Competitiveness*. ERIC 1982 ED217021.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัยเรื่อง
แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยฉบับนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 แบบสอบถามทั้งหมดแบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ (Checklist)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจในการเลือกเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551 แบ่งเป็น 4 ด้าน ด้านละ 6 ข้อ ดังนี้ ด้านความรักความถนัดและความสนใจ ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและสังคม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open - Ended)

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับและจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเฉพาะในภาพรวม ขอความกรุณาผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง และกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ฐิติมา เมืองจันทร์

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาพลศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับรายละเอียดของท่าน หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ช่วงชั้นทางการศึกษา

() ช่วงชั้นที่ 3

() ช่วงชั้นที่ 4

ตอนที่ 2 แรงจูงใจในการเล่นกรีฑาของนักกีฬาโรงเรียนกีฬา ปีการศึกษา 2551

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความต่างๆ ในตารางหน้าถัดไป แล้วพิจารณาว่าแรงจูงใจที่ทำให้ท่าน ตัดสินใจเลือกเล่นกีฬา อยู่ในระดับใด ซึ่งในแต่ละข้อจะมีคำตอบ 5 ระดับ ขอให้ท่านทำเครื่องหมาย / ในช่องที่ตรงกับระดับแรงจูงใจของท่าน โดยมาตราประมาณค่าแต่ละระดับมีความหมายดังนี้

มากที่สุด หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมากที่สุด

มาก หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นมาก

ปานกลาง หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นปานกลาง

น้อย หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อย

น้อยที่สุด หมายความว่า ท่านได้รับแรงจูงใจจากเหตุผลในข้อนั้นน้อยที่สุด

แรงจูงใจด้านความรักความถนัดและความสนใจ

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. มีความรักและชื่นชอบกรีฑา					
2. สนใจอยากเรียนรู้เกี่ยวกับกรีฑา					
3. มีความสามารถเกี่ยวกับกรีฑา					
4. ชื่นชอบนักกรีฑาที่ทำชื่อเสียงให้ประเทศชาติ					
5. อยากเป็นนักกรีฑาที่มีความสามารถ					
6. อยากเข้าร่วมแข่งขันกรีฑาในระดับต่างๆ					

แรงจูงใจด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ครอบครัวสนับสนุนให้เล่นกรีฑา					
2. ญาติ มิตร และคนใกล้ชิดให้การสนับสนุน					
3. เห็นนักกรีฑาที่รู้จักหรือคนใกล้ชิดประสบความสำเร็จจึงอยากเล่น					
4. ครูพลศึกษาแนะนำให้เล่นกรีฑา					
5. ได้รับการชักชวนจากบุคคลที่มีชื่อเสียง					
6. ได้รับการชักชวนจากเพื่อนที่เป็นนักกรีฑา					

แรงจูงใจด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. นักกรีฑาทีมชาติมีโอกาสเรียนต่อในระดับสูงขึ้น					
2. ช่วยแบ่งเบาภาระครอบครัว เรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษา เล่าเรียนได้					
3. มีโอกาสที่จะก้าวหน้าในอาชีพนักกรีฑา					
4. มีโอกาสที่จะได้ทำงานเป็นผู้ฝึกสอนกรีฑา					
5. มีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยในโควตานักกีฬา					
6. มีโอกาสได้รับการบรรจุให้เป็นข้าราชการ					

แรงจูงใจด้านเกียรติยศ ชื่อเสียงและสังคม

รายการ	ระดับของแรงจูงใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ต้องการได้รับการยกย่อง ชื่นชม จากสังคม					
2. ต้องการเป็นนักกรีฑาที่มีชื่อเสียง					
3. ต้องการสร้างชื่อเสียงให้กับวงศ์ตระกูล และประเทศชาติ					
4. ได้เพื่อนและมิตรภาพจากการฝึกซ้อมหรือแข่งขัน					
5. ได้พบปะใกล้ชิดกับคนที่มีชื่อเสียงในวงการกีฬา					
6. ได้ออกสื่อต่างๆเป็นที่รู้จักของสังคม					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นหรือแรงจูงใจอื่นๆ

ด้านความรักความถนัดและความสนใจ

.....

.....

.....

ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง

.....

.....

.....

ด้านความก้าวหน้าทางการศึกษาและการทำงาน

.....

.....

.....

ด้านเกียรติยศ ชื่อเสียง และสังคม

.....

.....

.....

แรงจูงใจด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

ภาคผนวก ข
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

ภาคผนวก ข. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤพนธ์ วงศ์จตุรภัทร อาจารย์ประจำวิทยาลัยวิทยาศาสตร์กีฬา
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. อาจารย์ ดร.ไวพจน์ จันท์เสมอ คณบดีคณะวิทยาศาสตร์การกีฬาและสุขภาพ
สถาบันการพลศึกษา
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลย์ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
4. อาจารย์อัศรา ประเสริฐสิน สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวรุติมา เมืองจันทร์
วันเดือนปีเกิด	13 เมษายน 2526
สถานที่เกิด	บ้านเลขที่ 95 หมู่ 4 บ้านน้ำท่วม ตำบลเปือย อำเภอสิเกา อำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ 37000
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 95 หมู่ 4 บ้านน้ำท่วม ตำบลเปือย อำเภอสิเกา อำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ 37000
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2539	สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านน้ำท่วม จังหวัดอำนาจเจริญ
พ.ศ. 2542	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสิเกาวิทยาคม จังหวัดอำนาจเจริญ
พ.ศ. 2545	สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาจิกวิทยาคม จังหวัดอำนาจเจริญ
พ.ศ. 2549	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ. พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร
พ.ศ. 2553	สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม. พลศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรุงเทพมหานคร